2024/1896

2024.7.12.

A BIZOTTSÁG (EU) 2024/1896 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2024. július 11.)

az Egyiptomból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes poli(vinil-klorid)ok (PVC) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tagállamokkal való konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2023. november 15-én az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított az Egyiptomból és az Amerikai Egyesült Államokból (a továbbiakban: Egyesült Államok vagy USA) (a továbbiakban együttesen: érintett országok) származó poli(vinil-klorid) (a továbbiakban: PVC) behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság a poli(vinil-klorid) kereskedelmével foglalkozó bizottság (a továbbiakban: a panaszosok) által 2023. október 2-án benyújtott panaszt követően indította meg a vizsgálatot. A panaszt a panaszosok a PVC-vel foglalkozó, az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett gazdasági ágazat nevében nyújtották be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel

(3) Az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése szerint a Bizottságnak az előzetes tájékoztatási időszak folyamán nyilvántartásba kell vennie a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező behozatalokat, kivéve abban az esetben, ha az 5. cikk értelmében elegendő bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének akár a c), akár a d) pontjában foglalt feltétel nem teljesül.

(4) A panaszosok nem kérték a nyilvántartásba vételt, és a Bizottság megállapította, hogy nem teljesülnek az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének d) pontjában foglalt követelmények. A vizsgálati időszak (lásd a (32) preambulumbekezdést) alatt kárt okozó behozatal szintjétől eltekintve a behozatal ezt követően nem nőtt jelentősen.

(5) Az alábbi 4.4.1. szakaszban kifejtett okok miatt a Bizottság úgy határozott, hogy a fenti preambulumbekezdésekben ismertetett elemzés céljából összesíti az érintett országokból érkező behozatalt. Az Eurostat Comext-adatbázisából kinyert adatok és az érintett országokban működő, együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott adatok elemzéséből az derült ki, hogy az érintett országokból érkező behozatal összesített mennyisége a vizsgálat megindítását követő első három teljes hónapban (azaz 2023 decemberétől 2024 februárjáig) 41 %-kal csökkent a vizsgálati időszak azonos időszakához képest. Hasonlóképpen, a vizsgálat megindítását követő első három hónapban az érintett országokból érkező átlagos havi behozatal 19 148 tonna volt, szemben a vizsgálati időszak alatti 27 450 tonnás átlagos havi behozatallal. Ezért a Bizottság az előzetes tájékoztatási időszakban a PVC behozatalára az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése alapján nem vezetett be nyilvántartásba vételi kötelezettséget.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Értesítés az Egyiptomból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes poli(vinil-klorid)ok (PVC) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C, C/2023/1033, 2023.11.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1033/oj).

1.3. **Érdekelt felek**

(6) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett külön tájékoztatta a panaszosokat, a többi ismert uniós gyártót, az ismert exportáló gyártókat, az egyiptomi és az egyesült államokbeli (a továbbiakban: USA) hatóságokat, valamint az ismert importőröket, beszállítókat, felhasználókat és kereskedőket a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket az abban való részvételre.

(7) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

1.4. **Mintavétel**

(8) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.4.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(9) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a termelés és az értékesítés alapján választotta ki a mintát. A minta három uniós gyártóból állt. A mintában szereplő uniós gyártók a hasonló termékek becsült termelésének 25 %-át és a becsült uniós értékesítési volumenének 26 %-át adták. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban. A Bizottsághoz nem érkezett észrevétel, így az ideiglenes minta megerősítésre került. A minta az uniós gazdasági ágazatra nézve reprezentatívnak minősül.

1.4.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(10) Egyetlen független importőr sem nyújtotta be a kért információkat vagy egyezett bele a mintába való felvételébe. A Bizottság ezért nem választott ki az importőrökre vonatkozó mintát.

1.4.3. *Mintavétel az Egyiptomban működő exportáló gyártók körében*

(11) A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkérte az egyiptomi exportáló gyártókat, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. A Bizottság ezenkívül arra kérte az Egyiptomi Arab Köztársaság Európai Unió melletti képviseletét, hogy amennyiben vannak a vizsgálatban való részvétel iránt esetlegesen érdeklődő más exportáló gyártók, nevezze meg azokat és/vagy vegye fel velük a kapcsolatot.

(12) Az Egyiptomban működő exportáló gyártók közül csupán egy, a TCI Sanmar Chemicals S.A.E (a továbbiakban: TCI Sanmar) nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe. A Bizottság ezért úgy döntött, hogy nincs szükség mintavételre.

(13) 2023. december 7-én, a mintavételi információk benyújtására előírt határidő lejárta után 15 nappal jelentkezett egy második egyiptomi exportáló gyártó, az Egypt Petrochemical Company (a továbbiakban: EPC), és felkérte a Bizottságot, hogy érdekelt félként részt vehessen az eljárásban. Mivel a Bizottság megállapította, hogy egy második exportáló gyártó részvétele valószínűleg nem akadályozza a vizsgálat időben történő lezárását, a Bizottság kedvező választ adott az EPC kérésére.

1.4.4. *Mintavétel az egyesült államokbeli exportáló gyártók körében*

(14) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte az Egyesült Államokban működő összes exportáló gyártót az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására. A Bizottság ezenkívül arra kérte az Amerikai Egyesült Államok Európai Unió melletti képviseletét, hogy amennyiben vannak a vizsgálatban való részvétel iránt esetlegesen érdeklődő más exportáló gyártók, nevezze meg azokat és/vagy vegye fel velük a kapcsolatot.

(15) Négy, az Egyesült Államokban működő exportáló gyártó nyújtotta be a kért információkat, és egyezett bele a mintába való felvételébe. Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság két exportáló gyártóból álló mintát választott ki az Unióba irányuló export azon legnagyobb reprezentatív volumene alapján, amelyet a rendelkezésre álló időn belül megfelelően meg lehetett vizsgálni. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert érintett exportáló gyártóval és az érintett ország hatóságaival. A minta kiválasztásával kapcsolatban nem érkezett észrevétel.

1.5. **Egyedi vizsgálat**

(16) Két, a mintában nem szereplő egyesült államokbeli együttműködő exportáló gyártó jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján egyedi vizsgálatot kíván kérvényezni. Egyikük sem nyújtott be azonban a kérdőívre adott választ, következésképpen pedig tényleges kérvényt sem.

1.6. **Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek**

(17) A Bizottsághoz számos észrevétel érkezett az érdekelt felektől az eljárás megindításával és a többi fél beadványával kapcsolatban.

(18) Az eljárás megindítását követően észrevételek érkeztek az egyiptomi kormánytól, a TCI Sanmar Chemicals S.A.E. egyiptomi gyártótól (a továbbiakban: TCI Sanmar), az Oxy Vinyls, LP és a Westlake Corporation (a továbbiakban: Westlake) egyesült államokbeli gyártóktól, a mintában nem szereplő Ercros uniós gyártótól, valamint két felhasználótól, a Rehautól és a Foamalite Ltd.-től (a továbbiakban: Foamalite). A panaszosok az érdekelt felek beadványait cáfoló észrevételeket is benyújtottak.

(19) Egyiptom kormánya (a továbbiakban: az egyiptomi kormány) és a TCI Sanmar azt állította, hogy a panaszosok nem biztosították az exportár és a rendes érték tisztességes összehasonlítását, és a panasz nem tartalmazott elegendő bizonyítékot a dömpingre vonatkozóan.

(20) A Bizottság nem értett egyet ezzel. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panasz elegendő, a dömpingre vonatkozó releváns bizonyítékot tartalmazott a vizsgálat megindításához, mivel a meggyőző bizonyíték Egyiptom esetében 45,2 %-os, az USA esetében pedig 40,6–59,4 %-os dömpingkülönbözetet mutatott ki. A panaszosok az exportárat olyan észszerű, rendelkezésre álló információkra alapozták, mint az Egyiptomból az Unióba érkező behozatal Eurostat szerinti CIF-átlagára, és ezt észszerű becslések alkalmazásával gyártelepi szintre igazították. Ugyanezen az alapon a rendes értéket a ChemOrbis piacfigyelő rendszer által az egyiptomi helyi árindexre vonatkozóan jelentett helyi árak alapján állapították meg. A Bizottság éppen ezért elutasította ezt az állítást.

(21) Az egyiptomi kormány, az Oxy Vinyls, LP, a TCI Sanmar és a Westlake megkérdőjelezte a panaszban szereplő kárelemzést, mivel az egyiptomi és egyesült államokbeli behozatal nem kárt okozó volumenben vagy árakon érkezett az Unióba, az uniós gazdasági ágazat pedig egészséges és jól teljesít. A felek úgy vélték továbbá, hogy a kárveszéllyel kapcsolatos aggodalmak alaptalanok.

(22) A panasz bemutatta az érintett országokból érkező behozatal alakulását mennyiségek és árak tekintetében. Az alaprendelet előírja, hogy a kárelemzés során figyelembe kell venni mind a piaci részesedésnek és az áraknak a figyelembe vett időszak alatt megfigyelhető abszolút szintjét, mind azok ezen időszak alatti alakulását. A Bizottság megítélése szerint bár lehet, hogy az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak korai szakaszában valóban egészséges volt, a panasz számos érvet felsorakoztatva bemutatta, hogyan romlott a helyzet 2022 végétől. A Bizottság ezenfelül úgy ítélte meg, hogy a kár lehetséges veszélyének alátámasztására felhozott érvekkel szemben bemutatott bizonyítékok nem elegendők, különösen az érintett országokból származó exportőrök strukturális kapacitásfeleslegét figyelembe véve.

(23) Az egyiptomi kormány, az Oxy Vinyls, LP és a TCI Sanmar azt állította, hogy az ok-okozati összefüggés nem bizonyított, és a kár más okoknak is betudható. A felek a kár egyéb okai közé sorolták az energiaköltségeket, a *vis maior* eseményeket, a Mexikóból és Norvégiából érkező, nem érintett behozatalt, az inflációt és az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményét. A Rehau és a Foamalite állítása szerint lehetséges, hogy maguk az uniós gyártók felelősek saját károkért, mivel olyan *vis maior* eseményeket jelentettek be, amelyek a szerződés szerinti mennyiségnél alacsonyabb szintre korlátozták a termék uniós felhasználók számára történő szállítását, melynek következtében az érintett felhasználók más, az Unión kívüli PVC-forrásokat kerestek.

(24) Az Ercros azt állította, hogy az ok-okozati összefüggés bizonyítást nyert, és kiemelte, hogy az uniós piacot és gazdasági ágazatot érintő árerózió mögött elsősorban és kétségtelenül az egyiptomi és az egyesült államokbeli PVC árai álltak, fordulópontként pedig 2021-et jelölte meg.

(25) A Bizottság megítélése szerint a panasz elegendő elemet tartalmazott ahhoz, hogy ebben a szakaszban értékelni lehessen az ok-okozati összefüggést, és nem került benyújtásra olyan érdemi bizonyíték, amely ellentmondana a panaszban foglalt érvelésnek.

(26) Az Oxy Vinyls, LP azt állította, hogy az uniós gyártók költségei a számos uniós környezetvédelmi és társadalmi törekvéshez kapcsolódó magas megfelelési költségek miatt magasabbak.

(27) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez az állítás bizonyos mértékben megalapozott lehet, amennyiben a kár a teljes érintett időszak alatt megfigyelhető volt, az érvek azonban nem adtak magyarázatot arra, miért jelent meg a kár hirtelen a vizsgálati időszak alatt, amikor az állítólagos dömpingelt behozatal megugrott.

(28) Az Oxy Vinyls, LP és a Westlake azt állította, hogy a panaszosok nem támasztották alá, miért kellene 15 %-os haszonkulcsot alkalmazni az áron aluli értékesítés kiszámításához. Az Ercros a maga részéről azzal érvelt, hogy az egészséges uniós PVC-ágazat 15 %-os haszonkulcsot követel meg. Míg az Ercros által is támogatott panaszosok azzal érveltek, hogy a 15 %-os haszonkulcs a vegyipari ágazat szokványos nyereségességi különbözete, a Bizottsághoz nem érkezett be bizonyíték más felektől arra vonatkozóan, hogy egy olyan ciklikus iparágban, mint a PVC-ágazat, mi lenne a középtávon észszerűen elvárható haszonkulcs. Ugyanezek az egyesült államokbeli exportőrök azzal érveltek továbbá, hogy az eljárás megindítása hibás lehetett, mivel a panaszosok tévesen az EBITDA-t alkalmazták a haszonkulcs helyett. A Bizottság megjegyezte, hogy a számítások során a 15 %-os haszonkulcsot alkalmazták, és a panasz csupán azt állította, hogy ez a százalék megegyezik a panaszosok EBITDA-célértékével. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszban szereplő különböző arányok összehasonlításából nem lehet arra következtetni, hogy a panaszosok a haszonkulcs helyett tévesen az EBITDA-t használták volna ([3]).

(29) A Foamalite panaszában kifogásolta, hogy a versenyképességére valószínűleg hatással lesz az, ha a Bizottság dömpingellenes vámot vet ki, mivel versenyben áll egy Észak-Írországban található vállalkozással, amelynek nem kellene megfizetnie ezeket a vámokat az USA-ból érkező behozatala esetében. A Bizottság, miután megállapította, hogy az Egyesült Királyság 2024. január 8-án dömpingellenes vizsgálatot indított az USA-ból származó S-PVC-re vonatkozóan, elutasította az állítást.

1.7. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(30) A Bizottság kérdőíveket küldött a mintában szereplő uniós gyártóknak, a jelentkező két egyiptomi exportáló gyártónak és a mintában szereplő egyesült államokbeli exportáló gyártóknak. A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közzétett egy, az importőrök és a felhasználók számára összeállított kérdőívet. Ezenfelül az Unión kívüli független kereskedők számára is elérhetővé tett kérdőíveket (lásd a (48) és a (73) preambulumbekezdést). A Bizottság ugyanezeket a kérdőíveket az eljárás megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten ([4]).

(31) A Bizottság megkísérelt beszerezni és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek ideiglenes megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

Uniós gyártók:

— INOVYN Manufacturing Belgium SA, Evere, Belgium

([3]) A panaszban szereplő állítás így szól: „A 15 %-os *haszonkulcs* a vegyiparban szokványos nyereségességi különbözetnek minősül, és megegyezik a panaszos vállalatok átlagos EBITDA-célértékével. Ez a szám megfelel a beruházásokhoz és a termelési kapacitás fenntartásához szükséges EBITDA-szintnek.” A panasz következő két bekezdésében kifejezetten egyértelmű, hogy a panaszosok elemzésükben a haszonkulcsot használták: „A PVC-ágazat tőkeigényes iparág, amelynek 15 %-os *haszonkulcsot* kell elérnie ahhoz, hogy fenntartható legyen. Ez magában foglalja a meglévő üzemekbe való újbóli befektetést a jövőbeli működés biztosítása és az ágazat versenyképességének az alacsonyabb energiaköltségekkel és kevésbé szigorú dekarbonizációs követelményekkel rendelkező országokból származó behozatallal szembeni fenntartása érdekében”, valamint „korábban az iparág nem ért el következetesen 15 %-os haszonkulcsot, ami számos PVC-egység, sőt egész telephelyek bezárásához vezetett”.

([4]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2695

— Shin-Etsu PVC BV, Hilversum, Hollandia

— Vynova Belgium NV, Tessenderlo, Belgium ([5])

Egyiptomi exportáló gyártók

— TCI Sanmar Chemicals S.A.E., Port Said

— Egyptian Petrochemical Company, Alexandria

Egyesült államokbeli exportáló gyártók

— Formosa Plastics Corporation, Livingston, Essex, New Jersey

— Westlake Chemicals, Houston, Texas

Független kereskedő

— Tricon Dry Chemicals, LLC, Houston, Texas

1.8. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(32) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2022. október 1-jétől 2023. szeptember 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárfelmérés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata 2020. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. A VIZSGÁLT TERMÉK, AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. **Vizsgált termék**

(33) A vizsgálat tárgyát képező termék a szuszpenziós poli(vinil-klorid) (a továbbiakban: S-PVC), más anyaggal nem keverve. Az érintett termék kizárólag az S-PVC-t foglalja magában, az emulziós eljárással előállított poli(vinil-klorid) ot (a továbbiakban: E-PVC) nem (a továbbiakban: vizsgált termék).

(34) A PVC egy mesterséges, hőre lágyuló polimer. A PVC-gyanták gyártásához felhasznált elsődleges nyersanyag a vinil-klorid-monomer (VCM), amelynek előállításához előbb etilén és klór reakciójával etilén-dikloridot (EDC) hoznak létre, majd azt termikus krakkolással alakítják át VCM-mé. Az S-PVC előállítása szuszpenziós technológiával történik.

(35) A szuszpenziós PVC (S-PVC) széles körben – például csövek és szerelvények, filmek és fóliák gyártásához, fröccsöntéshez és fúvóformázáshoz – felhasznált ipari termék.

2.2. **Az érintett termék**

(36) Az érintett termék az Egyiptomból és az Amerikai Egyesült Államokból (a továbbiakban: USA) (a továbbiakban együttesen: érintett országok) származó, jelenleg az ex 3904 10 00 KN-kód (TARIC-kódok: 3904 10 00 15 és 3904 10 00 80) alá tartozó vizsgált termék (a továbbiakban: az érintett termék).

2.3. **A hasonló termék**

(37) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

— az Unióba exportált érintett termék,

— az érintett országok belföldi piacán előállított és értékesített vizsgált termék, valamint

([5]) A Bizottság hozzáfért a mintában szereplő gyártó (Vynova Wilhelmshaven GmbH) termelési és pénzügyi adataihoz a vele kapcsolatban álló Vynova Belgium NV (a bérmunkaszerződés vállalkozója) telephelyén, és ellenőrizni tudta ezeket az adatokat.

— az Unióban az uniós gazdasági ágazat által gyártott és értékesített vizsgált termék.

(38) A Bizottság az eljárás e szakaszában úgy határozott, hogy ezek a termékek ennek megfelelően az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékek.

3. DÖMPING

3.1. **Egyiptom**

3.1.1. *Az exportáló gyártók által tanúsított együttműködés*

(39) A fenti (12) és (13) preambulumbekezdésben foglaltak szerint két egyiptomi exportáló gyártó, a TCI Sanmar és az EPC jelentkezett a vizsgálat során, és válaszolt a kérdőívre. Az EPC lényeges részeket kihagyva, hiányosan válaszolt a kérdőívre. A Bizottság ezért 2024. január 16-i levelében tájékoztatta az EPC-t arról, hogy alkalmazni kívánja a 18. cikket, és megállapításait a hiányzó információk tekintetében rendelkezésre álló tényekre alapozza. Ugyanebben a levélben felkérte az EPC-t, hogy nyújtsa be a hiányzó információkat. Az EPC azonban ezt nem tette meg, azt követően sem, hogy a Bizottság 2024. február 6-án megismételte kérését.

(40) Az EPC telephelyein 2024. március 3. és 6. között végzett helyszíni ellenőrzés során a Bizottság további olyan elemeket talált, amelyek az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazását vonták maguk után.

(41) mivel az EPC nem nyújtotta be a belföldi árak, az exportárak és az előállítási költségek értékeléséhez szükséges információkat, és az alaprendelet 18. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság 2024. április 12-én kelt levelében tájékoztatta az EPC-t azon szándékának okairól, hogy figyelmen kívül kívánja hagyni a benyújtott információkat, az EPC pedig lehetőséget kapott arra, hogy további magyarázatokkal szolgáljon. A bizalmas adatkezelés érdekében a mögöttes részleteket a Bizottság csak a EPC-nek küldte meg.

(42) Az EPC 2024. április 17-én felszólalt a 18. cikk alkalmazásával szemben. Az EPC azzal érvelt, hogy 2023. december 12-ig nem volt tudomása a dömpingellenes ügyről, ezt követően a Bizottság elutasította a határidő meghosszabbítására irányuló kérelmet, ezért pedig nem tudott hatékonyan részt venni az ellenőrzési folyamatban.

(43) Az EPC hozzátette, hogy a Bizottságnak (legalább) az exportárakra vonatkozó információkat figyelembe kellene vennie a dömping meghatározásánál, mivel a helyszíni ellenőrzés során a Bizottság csapata ellenőrizte az összes szükséges dokumentum pontosságát (az exportárak tekintetében).

(44) Ezen túlmenően az EPC úgy vélte, hogy a lehetőségeihez mérten teljes mértékben együttműködést tanúsított, és a WTO dömpingellenes megállapodásának 15. cikkére hivatkozott, amely szerint a fejlett tagországoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a fejlődő tagországok különleges helyzetére.

(45) A Bizottság nem értett egyet az EPC megjegyzéseivel. Az EPC azon állítását illetően, mely szerint 2023. december 12-ig nem volt tudomása a vizsgálatról, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a jelen vizsgálatot 2023. november 15-én az eljárás megindításáról szóló értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételével indította meg. Ugyanezen a napon a Bizottság közvetlenül értesítette az EPC-t és az Egyiptomi Arab Köztársaság képviseletét a jelen vizsgálat megindításáról, és felkérte az EPC-t, hogy vegyen részt a mintavételi eljárásban.

(46) Az EPC azon állítását, amely szerint a lehetőségeihez mérten teljes mértékben együttműködött, valamint a WTO dömpingellenes megállapodásának 15. cikkére való hivatkozását illetően a Bizottság megjegyezte, hogy semelyik fél korlátozott képességei nem indokolhatják a dömpingkülönbözet pontos kiszámításához szükséges információk hiányát, illetve a benyújtott adatok keresztellenőrzésére vonatkozó lehetőség hiányát. A Bizottság emlékeztetett továbbá arra, hogy kivételes módon elfogadta az EPC a vizsgálatban való részvételét annak ellenére, hogy az EPC nem töltötte ki a mintavételi űrlapot (lásd a (13) preambulumbekezdést), és hogy kezdetben a szokásos határidőn túl jelentkezett.

(47) Ennek megfelelően a Bizottság ideiglenesen figyelmen kívül hagyta az EPC által benyújtott információkat, és megerősítette, hogy az érintett exportáló gyártóra vonatkozóan – az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján – a rendelkezésre álló tényeket használja fel.

3.1.2. *Független kereskedők*

(48) A panaszban szereplő információk szerint az Unióba irányuló kivitel független kereskedőkön keresztül történt, és az exportáló gyártók tisztában voltak az e kereskedőkön keresztül történő értékesítés végső rendeltetési helyével. A Bizottság bekérte a két exportáló gyártótól e kereskedők nevét és elérhetőségét, és megkapta azokat. A kérdőívet hét, együttesen a vizsgálati időszak alatt az Egyiptomból érkező teljes behozatal több mint 70 %-át képviselő független kereskedő töltötte ki legalább részben. A rendelkezésre bocsátott információk szerint ezek a kereskedők vagy uniós vevőknek, vagy harmadik országbeli vevőknek értékesítették az érintett terméket. Egyikük sem értékesítette az érintett terméket egyiptomi vevőknek.

(49) Annak megerősítésén kívül, hogy a független kereskedők nem léptek be az egyiptomi belföldi piacra, az e kereskedők által szolgáltatott információkra Egyiptom tekintetében nem volt szükség a dömping megállapításához. A TCI Sanmar nyilvántartásai – különösen a rendelkezésre álló szállítási okmányok – segítségével igazolta e kivitelek végső rendeltetési helyét.

3.1.3. *Rendes érték*

(50) Az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének az EPC-re való, a 3.1.1. pontban foglaltak szerinti alkalmazása miatt a dömpingkülönbözet alábbiakban bemutatott kiszámítása csak a fennmaradó egyiptomi exportáló gyártóra, a TCI Sanmar vállalatra vonatkozott.

(51) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldi piacon a független vevők részére értékesített hasonló termék teljes volumene az adott exportáló gyártó esetében legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített érintett termék teljes volumenének 5 %-a volt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék belföldi összértékesítése reprezentatív volt.

(52) A Bizottság ezt követően azonosította a belföldön értékesített azon terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítések esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.

(53) Ezután a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítése reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldön a független vevők részére értékesített terméktípus teljes volumene legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes volumenének 5 %-a volt. A Bizottság megállapította, hogy a belföldi értékesítések reprezentatívak voltak, mivel az azonos termék Unióba irányuló exportértékesítése teljes volumenének több mint 5 %-át képviselték.

(54) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszak alatt.

(55) Függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem, a rendes értéket az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, ha:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik az előállítási egységköltséggel, vagy magasabb annál.

(56) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(57) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene legfeljebb 80 %-ot képvisel az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; vagy

b) a terméktípus súlyozott átlagára alacsonyabb az előállítási egységköltségnél.

(58) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy – a terméktípus függvényében – a vonatkozó terméktípus belföldi értékesítésének 5 % és 97 % közötti része nyereséges volt, és a súlyozott átlagos értékesítési ár magasabb volt a termelési költségnél. Ennek megfelelően a rendes érték számítása kizárólag a nyereséges értékesítések során alkalmazott árak súlyozott átlagaként történt, amennyiben a belföldi értékesítések e típus teljes értékesítési volumenének legfeljebb 80 %-át képviselték.

3.1.4. *Exportár*

(59) A TCI Sanmar független kereskedőkön keresztül exportált az Unióba, akik az érintett terméket a TCI Sanmartól vásárolták meg, és uniós független vevőknek értékesítették tovább. A fenti (49) preambulumbekezdésben említettek szerint a TCI Sanmar nyilvántartásai segítségével igazolta a független kereskedőknek történő exportértékesítések végső rendeltetési helyét.

(60) Az így megállapított exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban a független kereskedőnek értékesített érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

3.1.5. *Összehasonlítás*

(61) A Bizottság a rendes értéket és az exportárat gyártelepi szinten hasonlította össze egymással.

(62) Azokban az esetekben, amikor azt a tisztességes összehasonlítás szükségessé tette, a Bizottság a rendes értéket és/vagy az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek figyelembevételével kiigazította.

(63) A TCI Sanmar és az egyiptomi kormány azt állította, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja értelmében a valutaválság által a vizsgálati időszak alatt az egyiptomi gazdaságra gyakorolt hatásra tekintettel a rendes értékeket lefelé kell korrigálni. Állításának alátámasztására a TCI Sanmar rámutatott az úgynevezett párhuzamos vagy fekete piac alakulására, ahol a kemény valutákkal, például az amerikai dollárral (USD) vagy az euróval jelentősen magasabb árfolyamon kereskednek, mint az Egyiptomi Központi Bank (a továbbiakban: CBE) által meghatározott hivatalos átváltási árfolyamok, amelyeket például az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma által 2023. szeptember 19-én kiadott piackutatási jelentés vagy a BNP Paribas által közzétett tanulmány ismertet. A TCI Sanmar hozzátette, hogy az belföldön értékesített érintett termékek árát egyiptomi fontban (EGP) egyenlítették ki. Számviteli célokból ezeket a kifizetéseket átváltották USD-re. Az alkalmazandó számviteli szabályok miatt ezeket az átváltásokat a CBE árfolyama alapján végezték el.

(64) 2024. március 22-én a TCI Sanmar megismételte állítását, és hozzátette, hogy Egyiptom fontos, 8 milliárd USD értékű megállapodást kötött a Nemzetközi Valutaalappal (IMF). Az IMF részéről a megállapodás egyik kulcsfontosságú feltétele az volt, hogy a hivatalos árfolyam és az úgynevezett párhuzamos piaci árfolyam közötti eltérés megszüntetése érdekében a CBE tegye lehetővé, hogy a piaci erők határozzák meg az EGP értékét. Miután a CBE beleegyezett ebbe a feltételbe, a hivatalos átváltási árfolyam a 2024. március 5-i 31 EGP – 1 USD-ről 2024. március 6-ra kb. 49 EGP – 1 USD-re változott (ez kb. 60 %-os értékcsökkenés).

(65) A Bizottság elutasította az eredeti és a megismételt állítást. A kérelmet benyújtó felek egyike sem tudta alátámasztani az állításokat, különösen azért, mert nem álltak rendelkezésre a fekete- vagy párhuzamos piac árfolyamaival kapcsolatos visszamenőleges adatok. Ezenkívül a TCI Sanmar számviteli politikája a CBE által meghatározott hivatalos árfolyamok alkalmazását írta elő, ezzel pedig megerősítette a Bizottság ezek alkalmazására vonatkozó álláspontját.

(66) Az ismételt állítást követően a Bizottság tisztázta, hogy rendes körülmények között a vizsgálati időszak utáni eseményeket nem lehet figyelembe venni a dömping meghatározásánál. Az exportárak és a belföldi árak összehasonlításakor a Bizottságnak kizárólag a hivatalos átváltási árfolyamokra kell támaszkodnia. Az átváltási árfolyam 2024. március 6-i jelentős változása nem fogadható el annak utólagos bizonyítékaként, hogy egy korábbi időszakra, jelen esetben a vizsgálati időszakra ezt a jelentős mértékben megváltozott átváltási árfolyamot kellene alkalmazni.

(67) A TCI Sanmar ezenfelül hitelköltségekre vonatkozó kiigazítást kért. A Bizottság elutasította az állítást, és úgy ítélte meg, hogy a TCI Sanmar által hivatkozott tények a TCI Sanmar által megadott exportár felfelé történő kiigazítása helyett a lefelé való kiigazítást indokolták. A bizalmas adatkezelés érdekében a további részleteket a Bizottság csak a TCI Sanmarnak küldte meg.

(68) A fuvarozási, biztosítási és anyagmozgatási költségek, a hitelköltségek, bankköltségek és csomagolási költségek levonásra kerültek a belföldi értékesítési és/vagy exportárakból; amennyiben e kiigazítások bejelentése megtörtént, és a Bizottság azokat indokoltnak találta.

3.1.6. *Dömpingkülönbözetek*

(69) Ennek alapján a TCI Sanmar súlyozott átlagos ideiglenes dömpingkülönbözete a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve 86,1 %.

(70) A fenti (39) – (47) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az EPC esetében a Bizottság az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényeket használta fel. E tekintetben a Bizottság helyénvalónak találta, hogy az EPC-re vonatkozó dömpingkülönbözetet a TCI Sanmar által az Unióban értékesített legjellemzőbb terméktípus reprezentatív értékesítése alapján állapítsa meg. Ez a terméktípus a TCI Sanmar az Unióba irányuló összes kivitelének több mint 90 %-át képviselte, és együttműködés hiányában a Bizottság – tekintettel arra az eljárási háttérre, amelyben az együttműködés hiánya tapasztalható volt, valamint a rendelkezésre álló releváns bizonyítékokra – úgy ítélte meg, hogy ez a módszer megfelelően tükrözi a vállalat dömpingelésre irányuló magatartással kapcsolatos képességét. Így a kiszámított, az EPC esetében alkalmazott dömpingkülönbözet 109,5 % volt.

(71) A vizsgálat során valamennyi ismert exportáló gyártó jelentkezett. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetét a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező vállalat, azaz az EPC szintjén állapítja meg.

(72) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1 %
Egyptian Petrochemical Company	109,5 %
Minden más vállalat	109,5 %

3.2. **Amerikai Egyesült Államok**

3.2.1. *Független kereskedők*

(73) Egyiptomhoz hasonlóan (lásd a (48) preambulumbekezdést), a Bizottság a mintában szereplő két exportáló gyártótól is bekérte azoknak a független kereskedőknek a nevét és elérhetőségét, amelyeken keresztül a panaszban szereplő információk szerint az Unióba irányuló exportértékesítéseik jelentős részét bonyolították, és azokat meg is kapta. A Bizottság közvetlenül és a mintában szereplő exportáló gyártókon keresztül is felvette a kapcsolatot a kereskedőkkel, és felkérte őket, hogy töltsék ki a Formosa és a Westlake PVC értékesítései végső rendeltetési helyének meghatározására irányuló kérdőívet. Kilenc független kereskedő juttatta el a Bizottsághoz a részben vagy teljes egészében megválaszolt kérdőívet. Ezek az információk a mintában szereplő felek uniós értékesítésének csupán korlátozott volumenére vonatkoztak. A mintában szereplő felek azonban önállóan beszereztek független kereskedőiktől további információkat, amelyek lehetővé tették a Bizottság számára, hogy felmérje a Formosa összes exportértékesítési volumenének, valamint a Westlake exportértékesítési volumene 98,5 %-ának végső rendeltetési helyét. A dömpingszámítás során minden olyan exportértékesítést figyelembe vettek, amelynek uniós rendeltetési helye megerősíthető volt.

3.2.2. *Rendes érték*

(74) A Bizottság elsőként – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók mindegyike esetében megvizsgálta, hogy a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldi piacon a független vevők részére értékesített hasonló termék teljes volumene az adott exportáló gyártó esetében legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített érintett termék teljes volumenének 5 %-a volt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív.

(75) Ezt követően a Bizottság a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártók esetében azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal.

(76) Ezután a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítése reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldön a független vevők részére értékesített terméktípus teljes volumene legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes volumenének 5 %-a volt. A Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók belföldi értékesítései reprezentatívak voltak, mivel az azonos termék Unióba irányuló exportértékesítése teljes volumenének több mint 5 %-át képviselték.

(77) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszak alatt.

(78) Függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem, a rendes értéket az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, ha:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik az előállítási egységköltséggel, vagy magasabb annál.

(79) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(80) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene legfeljebb 80 %-ot képvisel az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; vagy

b) a terméktípus súlyozott átlagára alacsonyabb az előállítási egységköltségnél.

(81) A belföldi értékesítések elemzése azt mutatta, hogy a Westlake két terméktípusának kivételével mindkét exportáló gyártó esetében az összes belföldi értékesítés kevesebb mint 80 %-a volt nyereséges. Ennek megfelelően a rendes érték kiszámítása kizárólag ezen nyereséges értékesítések során alkalmazott árak súlyozott átlagaként történt. Az exportáló gyártó azon két terméktípusa esetében, amelyeknél a belföldi értékesítés több mint 80 %-a nyereséges volt, a rendes értéket a vizsgálati időszak alatti összes belföldi értékesítés árainak súlyozott átlagaként számították ki.

3.2.3. *Exportár*

(82) A mintában szereplő exportáló gyártók az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy a (73) preambulumbekezdésben foglaltak szerint velük kapcsolatban álló egyesült államokbeli vállalatokon keresztül exportáltak.

(83) A közvetlenül az uniós független vevőknek történő értékesítés esetében az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy fizetendő ár volt. Az egyesült államokbeli független kereskedőkön keresztül történő közvetett értékesítések esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban azon ár alapján állapította meg az exportárat, amelyen az érintett terméket e kereskedőknek értékesítették.

(84) A Bizottság a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlította össze.

(85) Azokban az esetekben, amikor azt a tisztességes összehasonlítás szükségessé tette, a Bizottság a rendes értéket és/vagy az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek figyelembevételével kiigazította. Kiigazításokra a szállítás, a hitelköltségek, a csomagolás, az árengedmények, valamint adott esetben a kezelés és a berakodás tekintetében került sor.

3.2.4. *Dömpingkülönbözetek*

(86) A mintában szereplő exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(87) Mindezek alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő értékekre adódtak:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %

(88) Az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság kiszámította a mintában szereplő felek dömpingkülönbözetének súlyozott átlagát.

(89) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók ideiglenes dömpingkülönbözete 63,7 %.

(90) A maradvány dömpingkülönbözet – azaz a vizsgálat során nem jelentkező összes többi egyesült államokbeli exportáló gyártóra alkalmazandó különbözet – kiszámítására szolgáló módszer meghatározásához a Bizottság először az exportáló gyártók együttműködésének szintjét vette figyelembe. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene az érintett országból a vizsgálati időszakban az Unióba érkező – a Comext importstatisztikai adatai alapján megállapított – teljes importvolumen arányában kifejezve. A négy együttműködő exportáló gyártó a vizsgálati időszakban az USA-ból az Unióba irányuló kivitel 76,5 %-át tette ki ([6]). Ebben az esetben tehát az együttműködés szintje alacsonynak tekinthető. Következésképpen az Amerikai Egyesült Államokban működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. A Bizottság úgy döntött, hogy a maradvány dömpingkülönbözetet a mintában szereplő, a legreprezentatívabb terméktípus esetében a legmagasabb súlyozott átlagos dömpingkülönbözettel rendelkező exportáló gyártó esetében megállapított dömpingszinten határozza meg.

(91) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

([6]) A reprezentativitás kiszámítása során a Bizottság összehasonlította az érintett terméknek az együttműködő egyesült államokbeli exportáló gyártók által bejelentett uniós értékesítését az Eurostatnak az E-PVC kizárásával megfelelően kiigazított importstatisztikáival.

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %
Egyéb együttműködő vállalatok	62,1 %
Minden más vállalat	77,0 %

4. KÁR

4.1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása**

(92) A hasonló terméket a vizsgálati időszak alatt 12 uniós gyártó gyártotta az Unióban. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot. Az uniós gyártók közül három a panaszosok közé tartozik.

(93) A teljes uniós termelés a vizsgálati időszak alatt 3 842 081 tonna volt. A Bizottság ezt a számadatot az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan rendelkezésre álló összes információ – például a makrokérdőívre adott válasz, a mintában szereplő gyártóknál tett ellenőrző látogatások során gyűjtött információk, a többi együttműködő gyártó által benyújtott kérdőívek és az Eurostat hivatalos statisztikái – alapján állapította meg. A (9) preambulumbekezdésben jelzett módon három, a mintában szereplő uniós gyártó adta a hasonló termék teljes uniós termelésének 25 %-át.

4.2. **Az érintett uniós piac meghatározása**

(94) Annak megállapítása céljából, hogy az uniós gazdasági ágazatot érte-e kár, valamint a felhasználást és az uniós gazdasági ágazat helyzetét leíró különböző gazdasági mutatók megállapítása érdekében a Bizottság megvizsgálta, hogy elemzésben figyelembe kell-e venni a bérmunkaszerződéseket és az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termékkel kapcsolatos upstream tevékenységeket, és amennyiben igen, milyen mértékben.

(95) A Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő három gyártó közül kettő bérmunkaszerződés keretében végzi tevékenységét. A vállalkozó mindegyik bérmunkaszerződés esetében a vállalatcsoport egy másik jogalanya volt, amelynek feladata az alapanyagok beszerzése és az előállított hasonló termék értékesítése volt, a mintában szereplő gyártó pedig bérmunkadíj révén részesült ellentételezésben. A mintában szereplő két gyártó pénzügyi adatai ezért nem voltak elegendőek a kárelemzés elvégzéséhez, mivel a pénzügyi eredmények a bérmunkadíjat tükrözve meglehetősen stabilak lennének, és nem a vállalkozók gazdasági eredményeit mutatnák be. A Bizottság ennek következtében a mintában szereplő két gyártó esetében hozzáférést kért a vállalkozók nyilvántartásaihoz és a felosztási kulcsokra vonatkozó információkhoz, hogy ellenőrizhesse a hasonló terméknek a mintában szereplő telephelyeken történő előállításának teljes pénzügyi eredményét. A Bizottság így ellenőrizni tudta, hogy a vállalkozók milyen pénzügyi eredményeket értek el a PVC-nek a mintában szereplő telephelyeken való gyártásával kapcsolatban.

(96) Az S-PVC egy mesterséges, hőre lágyuló polimer, amely a vinil-klorid polimerizációjának eredményeképp jön létre. Az elsődleges nyersanyag a vinil-klorid-monomer (VCM), amelyet az etilén közvetlen klórozásával vagy oxiklórozásával előállított etilén-diklorid (EDC) termikus krakkolásával hoznak létre. A mintában szereplő egyik gyártó harmadik személynek minősülő beszállítóktól vásárol etilént, klórt és/vagy EDC-t. A mintában szereplő másik két gyártó esetében a vállalkozók is beszerezhetik az EDC-t a piacon (és ezt rendszeresen meg is teszik), de vállalatcsoportjuk is elő tud állítani EDC-t a két vállalatcsoport 50-50 %-os tulajdonában álló közös jogalany által előállított klór felhasználásával. A megvásárolt klór transzferára a figyelembe vett időszak alatt stabil maradt, és beépül az Unión belüli különböző adóhatóságok által szokásos piaci árként elfogadott kereskedési modellbe.

(97) A Bizottsághoz olyan észrevételek érkeztek a Westlake-től, amelyek a kapcsolódó marónátron-üzletágnak a kárelemzésbe való belefoglalása mellett érveltek. A marónátront és a klórt a só elektrolízisével állítják elő. A marónátron a vegyiparban széles körben felhasznált alapvető anyag. A panaszosok azt állították, hogy a marónátron a klórgyártás egyik társterméke, a klór-alkáli eljárás ([7]) során ugyanis a marónátron és a klór közel azonos mennyiségben jön létre, és vitatták, hogy a marónátron a PVC-gyártás társtermékének vagy melléktermékének lenne tekinthető. A Bizottság megjegyezte, hogy amennyiben nem minden PVC-gyártó végez klórgyártást, az határozottan azt mutatja, hogy a két iparágat – bár mindkettő kapcsolódik a klór-alkáli eljáráshoz – különálló ágazatnak kell tekinteni ([8]).

(98) A Westlake azt állította továbbá, hogy az S-PVC piacán három különböző termékszegmens (közönséges S-PVC, elektromosan töltött polimer és speciális S-PVC) áll fenn, és a vizsgálat nem tett megfelelő különbséget ezek között. A Westlake azt állította, hogy a Bizottság versenyjogi ügyekben korábban már elismerte a három szegmens fennállását. A Bizottság megjegyezte, hogy a Westlake által említett dokumentumban jelezték, hogy az elektromosan töltött polimer és a speciális S-PVC piaca réspiacnak minősül ([9]). A panaszosok a maguk részéről azzal érveltek, hogy a közönséges S-PVC, az elektromosan töltött polimer és a speciális S-PVC ugyanazokkal az alapvető kémiai jellemzőkkel rendelkeznek, és csupán terméktípusoknak minősülnek, valamint hogy a Bizottság által javasolt termékellenőrzési számok (PCN) kellően pontosak az árak összehasonlíthatóságát vagy a kár és az ok-okozati összefüggés meghatározását érintő különbségek figyelembevételéhez. A panaszosok ezenfelül azt állították, hogy a Westlake nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy egy vagy több feltételezett szegmenst nagyobb valószínűséggel érintene a dömpingelt behozatal, mint másokat, valamint hogy nem került benyújtásra olyan bizonyíték, amely igazolná, hogy a termékkódok rendszere ne lenne képes kezelni az árkülönbségeket, továbbá nem áll fenn arra vonatkozó bizonyíték, hogy a termékek nem felcserélhetők. A Bizottság megjegyezte, hogy a mintában szereplő uniós gyártók állítják elő a leggyakoribb általános célú S-PVC-t (amelyet a Westlake közönséges S-PVC-nek nevez), és az S-PVC használata szempontjából a fő meghatározó tényező annak K-értéke ([10]); valamint hogy az úgynevezett közönséges S-PVC-t a vizsgálat során a B és a C termékkód alá sorolná. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a „speciális" kifejezés inkább kereskedelmi osztályozás vagy kifejezés, nem pedig ágazati szabvány (mivel az egyik gyártó által „speciális S-PVC-nek" nevezett terméket egy másik gyártó „közönséges S-PVC-nek" minősíthet).

(99) A Bizottság megjegyezte, hogy a gyártási folyamatok közötti különbségek elenyészőek, ami nyilvánvaló abból, hogy a mintában szereplő egyik gyártó ugyanazokat a sorokat tudja használni a speciális S-PVC előállításához is ([11]). A Bizottság megjegyezte, hogy bár a Westlake tisztában volt azzal, hogy a mintában szereplő három uniós gyártó nem folytat tevékenységet a három állítólagos szegmensben, a javasolt uniós mintával kapcsolatban nem tett észrevételt. Ezenkívül a Bizottság nem talált olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná az állítólagos szegmensek olyan, az árak, a költségek vagy a piaci szegmentáció szempontjából való relevanciáját, amelyet a termékkód-struktúra ne tükrözne. A Bizottság ezért elutasította a Westlake három szegmens fennállására vonatkozó állítását.

([7]) A klór-alkáli eljárás a nátrium-klorid (NaCl) oldatok elektrolízisének ipari folyamata. A klór és a nátrium-hidroxid (marónátron) – az iparágban két alapvető árucikknek minősülő vegyi anyag – előállításához használt technológiára utal.

([8]) A panaszosok által előadott érvelés öt indokot foglalt magában: i. a PVC és a marónátron különböző és elhatárolható piacokat szolgálnak ki, ii. nem minden PVC-gyártó integrált és gyárt marónátront, iii. a PVC-t és a marónátront nem ugyanazzal a gyártási folyamattal állítják elő, iv. a klór és a marónátron a só elektrolízisének társtermékei, és v. lehetetlen lenne megállapítani, hogy a két iparág közül melyik állítja elő az elsődleges terméket, és melyik a másodlagos „melléktermékét".

([9]) M.6905 sz. ügy – INEOS/Solvay/JV, elérhető az alábbi internestes oldalon: (https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m6905_8118_2.pdf).

([10]) A K-érték a molekulatömeg és a polimerizációs fok mutatója; a Bizottság a K-érték alapján négy különböző termékkódot választott ki, kiterjesztve a panaszban javasolt három termékkódrendszert. A mintában szereplő uniós gyártók közül mindössze egy állított elő csekély arányú speciális S-PVC-t, melyhez az általános célú S-PVC előállítására használt gyártósorokat használta. Ez a gyártó a speciális S-PVC kifejezést alkalmazta arra, amikor a terméket a felhasználó sajátos igényeihez igazították (pl. adalékanyagok hozzáadásával, színezéssel stb.).

([11]) Az M.6905. sz. ügyről szóló jelentés megállapítja, hogy „Az elektromosan töltött polimert a speciális S-PVC vagy a közönséges S-PCV előállítására használt gyártósorokon is elő lehet állítani, amennyiben rendelkezésre áll megfelelő szárítóegység. Ennek oka, hogy az elektromosan töltött polimer részecskék sokkal kisebbek, mint az közönséges S-PVC-részecskék, ezért ebben az esetben kifinomultabb szárítóberendezésre van szükség. A speciális S-PVC az általában a közönséges S-PVC vagy elektromosan töltött polimer gyártásához használt gyártósorokon is előállítható, amennyiben rendelkezésre állnak komonomer-befecskendező vezetékek és megfelelő monomer-visszanyerő egységek."

4.3. **Uniós felhasználás**

(100) A Bizottság az uniós felhasználást a következők alapján állapította meg:

— a mintában szereplő uniós gyártók ellenőrzött értékesítési forgalma,

— a mintában nem szereplő, együttműködő uniós PVC-gyártók értékesítéseire vonatkozó adatok, amelyeket a Bizottság a panaszosoktól szerzett be,

— az egyéb uniós PVC-gyártók értékesítéseire vonatkozó adatok, melyeket a Bizottság a hozzá benyújtott beadványokból szerzett meg,

— a többi uniós PVC-gyártó a legutóbbi hivatalos statisztikai adatokban (PRODCOM) szereplő uniós PVC-termelésük aránya alapján extrapolált értékesítése,

— a PVC Unióba irányuló behozatala az Eurostat Comext adatbázisában rögzítettek szerint.

(101) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

1. táblázat

Uniós felhasználás (tonna)

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	3 952 433	4 452 620	3 636 723	3 223 419
Index	*100*	*113*	*92*	*82*

Forrás: az uniós gazdasági ágazat, a mintában szereplő uniós gyártók, egyéb uniós gyártók, Eurostat

(102) A Bizottság a hasonló termék uniós felhasználását az uniós gyártóktól származó (a (100) preambulumbekezdésben ismertetett), az uniós értékesítésekre vonatkozó információk és az Eurostat behozatali adatainak összesítésével állapította meg. Mivel a vizsgált termék csak az S-PVC-t foglalja magában, az S-PVC behozatalát a 3904 10 00 KN-kód alá tartozó behozatal 96 %-ára becsülte, így a fennmaradó rész pedig az E-PVC behozatalát teszi ki. A 3904 10 00 KN-kód alá tartozó behozatalnak a két PVC-típus közötti felosztására a panaszban szereplő piaci információk alapján került sor.

(103) A teljes uniós felhasználás csökkenő tendenciát mutat 2021 óta, amely évet a Covid19-világjárványt követő jelentős gazdasági fellendülés kedvező hatásai jellemezték. 2020-tól a teljes uniós felhasználás 18 %-kal csökkentaz uniós építőipari ágazatban jelenleg tapasztalható visszaesés hatására.

4.4. **Behozatal az érintett országokból**

4.4.1. *Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése*

(104) A Bizottság megvizsgálta, hogy az S-PVC-nek az érintett országokból származó behozatalát az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban összesítve kell-e értékelni.

(105) Az Egyiptomból és az Egyesült Államokból érkező behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingkülönbözet az alaprendelet 9. cikke (3) bekezdésében meghatározott csekély mértékű (*de minimis*) küszöbértékek felett volt. A behozatal volumene egyik érintett ország esetében sem volt az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében véve elhanyagolható. A vizsgálati időszakban a piaci részesedés 1,92 %, illetve 8,30 % volt.

(106) Az Egyiptomból és az Egyesült Államokból érkező dömpingelt behozatal közötti, valamint az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és a hasonló termék közötti verseny feltételei hasonlóak voltak. Konkrétabban, az importált termékek egymással és az Unióban gyártott S-PVC-vel versenyeztek, mivel az ipari felhasználók hasonló módon hozzáférnek az uniós gyártók értékesítési csoportjaihoz és a kereskedőkhöz, és mindkettő hasonló vevőkategóriákat szolgál ki.

(107) Ennek megfelelően az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott összes feltétel teljesült, és a Bizottság az Egyiptomból és a Egyesült Államokból érkező behozatalt a kár meghatározása szempontjából összesítve vizsgálta.

4.4.2. *Az érintett országokból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(108) A Bizottság a behozatali volument az Eurostat adatai alapján állapította meg. A behozatal piaci részesedését a termékenként rendelkezésre álló statisztikák alapján, valamint a felhasználásnak a vizsgálati időszakra vonatkozó, a legfrissebb rendelkezésre álló adatok (2022) alapján megbecsült mértéke alapján állapította meg.

(109) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal a következőképpen alakult:

2. táblázat

A behozatal volumene (tonna) és piaci részesedése

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
EGYIPTOM				
A behozatal volumene	7 252	24 566	44 562	62 004
Index (2020 = 100)	*100*	*339*	*614*	*855*
Piaci részesedés	0,18 %	0,55 %	1,23 %	1,92 %
Index (2020 = 100)	*100*	*300*	*668*	*1 048*
AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK (USA)				
A behozatal volumene	33 737	41 430	127 713	267 390
Index (2020 = 100)	*100*	*123*	*379*	*793*
Az USA piaci részesedése	0,85 %	0,93 %	3,51 %	8,30 %
Index (2020 = 100)	*100*	*109*	*411*	*972*
AZ ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező behozatal volumene	40 989	65 996	172 275	329 394
Index (2020 = 100)	*100*	*161*	*420*	*804*
Az érintett országok piaci részesedése	1,04 %	1,48 %	4,74 %	10,22 %
Index (2020 = 100)	*100*	*143*	*457*	*985*

Forrás: Eurostat.

(110) Az érintett országokból érkező behozatal abszolút értékben 288 405 tonnával nőtt a figyelembe vett időszak alatt. Ezzel párhuzamosan az érintett országokból érkező behozatal teljes piaci részesedése 9,18 százalékponttal nőtt (a vizsgálati időszakban a behozatal nyolcszor magasabb volt, mint 2020-ban). Az Egyiptomból érkező behozatal a figyelembe vett időszak alatt 54 750 tonnával nőtt, és 1,92 %-os piaci részesedést ért el. Az Egyesült Államokból érkező behozatal a figyelembe vett időszak alatt 233 653 tonnával nőtt, és 8,30 %-os piaci részesedést ért el. Az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedése a vizsgálati időszakban elérte a 10,22 %-ot.

4.4.3. *Az érintett országokból érkező behozatal árai és áralákínálás/árerózió*

(111) A Bizottság az importárakat az Eurostat adatai alapján állapította meg, a behozatalt érintő áralákínálást pedig a mintában szereplő exportáló gyártók CIF-árai alapján (lásd a (69) és a (87) preambulumbekezdést).

(112) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal átlagára a következőképpen alakult:

3. táblázat

Importárak (EUR/tonna)

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
EGYIPTOM				
Átlagár	688	1 449	1 353	926
Index	*100*	*211*	*197*	*135*
AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK (USA)				
Átlagár	821	1 525	1 405	903
Index	*100*	*186*	*171*	*110*
A VIZSGÁLT ORSZÁGOK				
Súlyozott átlagár	798	1 497	1 392	907
Index	*100*	*188*	*174*	*114*

Forrás: Eurostat.

(113) Az egyiptomi behozatal átlagára 2021-ben meredeken nőtt, elérve az 1 449 EUR/tonnát (a 2020. évi 668 EUR/tonna árhoz képest), majd 2022-ben kismértékben, 1 353 EUR/tonnára csökkent, a vizsgálati időszakban pedig 926 EUR/tonnára emelkedett. Az Egyesült Államokból érkező behozatal átlagára hasonló tendenciát követett: 2021-ben jelentős mértékben megnövekedett, elérve az 1 525 EUR/tonnát (a 2020. évi 821 EUR/tonnáról), majd 2022-ben fokozatosan 1 405 EUR/tonnára, a vizsgálati időszakban pedig 903 EUR/tonnára csökkent.

(114) A figyelembe vett időszak alatt az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal átlagos egységára 14 %-kal nőtt. Amint azt a 3. és a 7. táblázat mutatja, 2020-ban és 2021-ben az érintett országokból érkező behozatal ára meghaladta a mintában szereplő gyártók megfigyelt uniós értékesítési árait (16 %-kal, illetve 27 %-kal). 2022-ben és a vizsgálati időszak alatt azonban az importárak 11 %-kal, illetve 20 %-kal alacsonyabbak voltak az uniós árakhoz képest.

(115) A vizsgálati időszakbeli áralákínálás meghatározásához a Bizottság összehasonlította egymással:

— a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán a független vevők felé felszámított értékesítési árak gyártelepi szintre átszámított terméktípusonkénti súlyozott átlagát, valamint

— a mintában szereplő exportáló gyártók uniós piacon, első független vevő számára értékesített behozatalainak terméktípusonkénti, megfelelő súlyozott átlagára, amelyet CIF-paritás alapján állapítottak meg és megfelelőképpen kiigazítottak a fennálló vámok és a behozatal utáni költségek tekintetében.

(116) Az árak összehasonlítása terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyletek vizsgálata alapján, az adatok szükség szerinti kiigazításával, a kedvezmények és az árengedmények levonásával történt. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság kifejezte a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszakbeli feltételezett árbevételének százalékában. Ez alapján az alákínálási különbözet súlyozott átlaga az egyiptomi gyártók esetében 25 % és 35 % között, az egyesült államokbeli gyártók esetében 30 % és 35 % között, a mintában szereplő egyesült államokbeli és egyiptomi gyártók esetében együttesen pedig az alákínálási különbözet kumulált súlyozott átlaga 27 % és 33 % között volt.

(117) Mindenesetre az alákínálásra vonatkozó ténymegállapításoktól függetlenül a Bizottság megállapította, hogy a dömpingelt behozatal jelentős árleszorításhoz is vezetett a vizsgálati időszak alatt (ahogy azt az alulértékesítési különbözetek is tükrözik), amikor az uniós gazdasági ágazat az előállítási költség alatt értékesített.

4.5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.5.1. *Általános megjegyzések*

(118) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban valamennyi olyan gazdasági mutató értékelésére kiterjedt, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(119) A Bizottság a (9) preambulumbekezdésben említett módon az uniós gazdasági ágazatot érő esetleges kár megállapítására mintavételt alkalmazott.

(120) A kár meghatározása során a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A Bizottság a makrogazdasági mutatókat a panaszosok által benyújtott makrokérdőívben szereplő adatok alapján értékelte, amelyet a Bizottság a többi gyártó által szolgáltatott információk, az ellenőrző látogatások során szerzett információk és az Eurostat adatai alapján frissített. A többi uniós gyártó adatait a piaci információk és az Eurostat a (100) preambulumbekezdésben említett, termékek szerinti bontásban rendelkezésre álló egyéb statisztikái alapján becsülték meg. A Bizottság a mikrogazdasági mutatókat a mintában szereplő uniós gyártók kitöltött kérdőíveiben található adatok alapján értékelte. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából mindkét adatcsoport reprezentatívnak bizonyult.

(121) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a dömpingkülönbözet nagysága, valamint a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés.

(122) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.5.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.5.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(123) A teljes uniós termelés becslése az Eurostat hasonló termékre vonatkozó adatain alapult (Prodcom-kód: 2016.30.10.). A Prodcom-statisztikákat az Eurostat évente teszi közzé, az utolsó rendelkezésre álló adat pedig 2022-re vonatkozik. Az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszakra vonatkozó termelését a Bizottság úgy állapította meg, hogy összeadta a panaszosok és más, a Bizottságnak részletes információkat szolgáltató gyártók uniós telephelyeinek termelését, és a többi gyártó esetében a 2022-ben megfigyelttel azonos relatív súlyt feltételezett.

(124) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

4. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (tonna)	4 953 948	4 976 725	4 125 375	3 842 081
Index	*100*	*100*	*83*	*78*
Termelési kapacitás (tonna)	5 455 000	5 455 000	5 555 000	5 555 000
Index	*100*	*100*	*102*	*102*
Kapacitáskihasználás	91 %	91 %	74 %	69 %
Index	*100*	*100*	*82*	*76*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók, más uniós gyártók, Eurostat, más gyártók kapacitására vonatkozó piaci információk.

(125) A hasonló termék uniós termelése csökkenő tendenciát mutat, amelyet a magasabb infláció és kamatlábak gazdasági hatása befolyásol – ez ugyanis jelentős mértékben kihatott a hasonló termék fő felvásárlójának tekinthető építőiparra.

(126) A termelési kapacitás viszonylag stabil maradt. A vegyipar kapacitásnövelésének megtervezése és kivitelezése a környezetvédelmi és biztonsági megfontolások miatt hosszú időt vesz igénybe. A 2022-ben megfigyelt növekedés nagyrészt a mintában szereplő egyik gyártóhoz köthető, és a hatékonyság növelése érdekében végrehajtott átszervezés eredménye. A gyártó ugyanis 2020 előtt bezárt egy uniós gyártóüzemet, és a három bezárt gyártósor egyikét áthelyezte egy másik telephelyre. A telephely bezárása és az új gyártósor telepítése között eltelt idő miatt a tendencia ugyan kapacitásnövekedést mutat, azonban a mintában szereplő gyártó valójában hosszú távon csökkentette a kapacitását.

(127) A kapacitáskihasználás 2020-ban és 2021-ben stabil maradt, 2022-től pedig csökkenő tendenciát mutatott. A 69 %-os kapacitáskihasználási arány a vegyi folyamatok esetében alacsonynak tekinthető, mivel a gyártósoronkénti 50 % körüli kihasználtság már jelentős kockázatot jelent az eszközök romlása és a biztonság szempontjából. Az Unióban és az érintett országokban a gyártósorokat nem a gyártási folyamatok ingadozására készülve tervezték, így a gyártók számára akadályt jelent, ha a kereslethez való igazodás érdekében le kell állítaniuk és újra kell indítaniuk egy-egy gyártósort. A Bizottsághoz beérkező becslések szerint egy gyártósor hat hónapnál rövidebb időre történő lezárása valószínűleg nem lenne gazdaságilag életképes, és a Covid19-világjárvány során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a vegyipari gyártósorokat még akkor sem lehet leállítani, ha az érintett termék iránt alacsony a kereslet.

4.5.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(128) Az uniós gazdasági ágazat értékesítéseit a termelési adatok esetében alkalmazott módszerhez hasonlóan állapították meg. A vizsgálati időszak alatti értékesítések becslése a panaszosoktól és más, a Bizottságnak részletes információkat szolgáltató gyártóktól kapott adatok, valamint ezen alcsoport termelés szempontjából vett reprezentativitásának figyelembevételével történik. Ennek a megközelítésnek az az előnye, hogy ugyanazt az elvet követi, de figyelmen kívül hagyja a készletmennyiség esetleges változásainak hatását. Tekintettel arra, hogy az uniós gazdasági ágazat készletei viszonylag alacsonyak (kb. 2–3 hét), a Bizottság ezt észszerű feltételezésnek tekintette.

(129) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

5. táblázat

Az értékesítés volumene és piaci részesedése

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Teljes értékesítési volumen az uniós piacon (tonna)	3 593 662	3 981 285	3 120 959	2 571 820
Index	*100*	*111*	*87*	*72*
Piaci részesedés	91 %	89 %	86 %	80 %
Index	*100*	*98*	*94*	*88*

Forrás : a mintában szereplő uniós gyártók, más uniós gyártók, Eurostat

(130) Az uniós piacon az értékesítési volumen a figyelembe vett időszakban a világjárványt követően érvényesülő hatások, a jelentős gazdasági fellendülés és a 2022-ben kitört energiaválság miatt rendkívül változó volt. Ebben az összefüggésben az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének elemzésével egyértelműbb minta állapítható meg. A piaci részesedést érintő általános kedvezőtlen tendencia egyértelműen látható 2022-ben, amikor az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése jelentős mértékben, az előző évben tapasztalt visszaesés duplájával csökkent (az index 2021-ben 2 százalékponttal, 2022-ben pedig 4 százalékponttal esett vissza), majd a vizsgálati időszak alatt tovább zuhant (6 százalékponttal). Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése mindent egybevetve 12 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban.

(131) A piaci részesedés csökkenése a gyenge piacon súlyosbította az érintett országokból származó hasonló termék behozatalának hatását, amely behozatalnak a (110) preambulumbekezdésben leírtak szerint nőtt a piaci részesedése.

(132) A Bizottsághoz olyan észrevételek érkeztek a felhasználóktól és az exportáló gyártóktól, amelyek szerint az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének csökkenése arra utal, hogy az ágazat elveszítette versenyképességét, és nem fordított kellő figyelmet a vevők igényeire. A Bizottság megállapította, hogy az érintett országokon kívüli más országokból érkező behozatal piaci részesedése nem nőtt ugyanilyen mértékben, ami arra utal, hogy a versenyképesség csökkenése csak a hasonló terméknek az érintett országokban működő gyártóival szemben következhetett be, és a vizsgálat részét képezte annak feltárása, hogy ez tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokból ered-e. A vevők igényeit illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a felhasználók a hasonló termék beszerzését illetően egyaránt támaszkodtak az uniós gyártókra és az érintett országok gyártóira, ami határozottan arra utal, hogy az uniós gazdasági ágazat továbbra is változatlan módon szolgálja ki ügyfeleit.

4.5.2.3. Növekedés

(133) Az uniós felhasználás a figyelembe vett időszak alatt 18 %-kal, míg az uniós gazdasági ágazatnak az uniós piacon elért értékesítési volumene 28 %-kal csökkent. A felhasználás azonban rendkívül ingadozó volt, és 2021-ben a világjárványt követő erőteljes, 11 %-os uniós gazdasági fellendülés következményeként jelentős mértékben nőtt; 2022-ben pedig, amikor a felhasználók és a fogyasztók megszokott gazdasági magatartása visszaállt, 2020-hoz képest mérsékelt csökkenés volt tapasztalható, a felhasználás így ekkor 13 %-kal volt alacsonyabb, mint 2020-ban. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése csökkent, szemben az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedésével, amely a figyelembe vett időszak alatt 8,85 %-kal nőtt, és a vizsgálati időszakban elérte a 10,22 %-ot (a 2020. évi 1,04 %-hoz képest).

4.5.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(134) Az uniós gazdasági ágazat alkalmazottainak számát a Bizottság a termelési és értékesítési adatokra alkalmazott módszertanhoz hasonlóan állapította meg. A foglalkoztatásra és a termelékenységre vonatkozó adatok a panaszosok által szolgáltatott információk, a más uniós gyártók által adott válaszok és az Eurostat adatain alapuló becslések alapján kerültek megállapításra.

(135) A figyelembe vett időszakban a foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult:

6. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak száma	4 135	4 068	3 975	4 014
Index	*100*	*98*	*96*	*97*
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	1 198	1 223	1 038	957
Index	*100*	*102*	*87*	*80*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók, más uniós gyártók, Eurostat.

(136) A figyelembe vett időszak alatt az alkalmazottak száma viszonylag stabil maradt (–3 %). Ez összhangban áll a stabil termelési kapacitással, mivel az üzemek működtetéséhez szükséges alkalmazottak száma nem változik a kapacitáskihasználási aránnyal párhuzamosan. Hasonlóképpen, az üzemeket teljes munkaidőben, váltott műszakban történő üzemeltetésre tervezték, és a gyártók nem tudják a kereslethez igazodva, rugalmasan csökkenteni a heti működési napok számát.

(137) Az egy alkalmazottra jutó termelékenység 2022-ben negatív fordulatot vett, és ez a vizsgálati időszak alatt tovább súlyosbodott. Az alkalmazottak számával kapcsolatos rugalmatlanság összefüggésében az értékesítés – és így a termelés – alacsony szintje alacsony termelékenységet eredményezett. Összességében az egy alkalmazottra jutó, tonnában kifejezett termelékenység 20 %-kal csökkent.

(138) A vegyiparban megszokott módon az egy alkalmazottra jutó termelékenységet legjobban az alkalmazottanként termelt mennyiség mutatja. A Bizottsághoz egy egyesült államokbeli gyártótól érkeztek észrevételek, amelyek szerint a termelékenységet az egy alkalmazottra jutó érték formájában kellene feltüntetni. A Bizottság megjegyzi, hogy a javasolt arány a Covid-világjárvány, a jelentős gazdasági fellendülés és az energiaválság által együttesen előidézett áringadozások összefüggésében szokatlannak mondható. Ez az arány olyan formában fejezné ki a termelékenység mértékét, amely a mennyiségek és az árak keverésével elfedné a valóságot, és akadályozná annak felmérését, hogy kár érte-e az uniós gyártókat. A Bizottság ezért elutasította ezt az javaslatot.

4.5.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és felépülés a korábbi dömping hatása alól

(139) Minden dömpingkülönbözet jelentősen meghaladta a csekély mértékű dömpingkülönbözetet meghatározó küszöbértéket. Figyelembe véve az érintett országokból érkező behozatal volumenét és árait, a tényleges dömpingkülönbözetek jelentős hatást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazatra.

(140) Az érintett termékkel kapcsolatban ez az első dömpingellenes vizsgálat. Ebből adódóan az esetleges korábbi dömping hatásainak értékeléséhez nem álltak rendelkezésre adatok.

4.5.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.5.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(141) A mintában szereplő uniós gyártók által az Unióban a független vevők felé felszámított értékesítési egységárak súlyozott átlaga a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

7. táblázat

Értékesítési árak az Unióban

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységárak a teljes uniós piacon (EUR/tonna)	690	1 177	1 566	1 134
Index	*100*	*170*	*227*	*164*
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	677	967	1 354	1 162
Index	*100*	*143*	*200*	*172*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(142) Az Unióban az átlagos értékesítési egységár rendkívül ingadozó volt a figyelembe vett időszak alatt. A világjárványt követő, 2021. évi erőteljes fellendülés az árak olyan emelkedését eredményezte, amely meghaladta a költségek jelentős növekedését. Ez azonban nem maradt így sokáig, mivel Oroszország Ukrajna ellen indított agressziós háborúja hozzájárult az Unión belüli energiaválság kitöréséhez és az azt követő jelentős költségnövekedéshez, amelynek nagy részét az értékesítési ár növelése nyelte el. Bár a mintában szereplő uniós gyártók helyzete pénzügyileg továbbra is stabil volt, hiszen az értékesítési árak fedezték a teljes előállítási költséget, 2022 végén gyorsan romlani kezdett a helyzet, ekkor ugyanis a mintában szereplő gyártók számára már nehézséget jelentett az összes költség beépítése az értékesítési árakba. A vizsgálati időszak alatt az energiaválság mérséklődését követően a termelési költség helyreállt, az értékesítési ár azonban még nagyobb mértékben csökkent, ahogy azt a 7. táblázat is mutatja (a vizsgálati időszakban az előállítási költség 14 %-kal esett vissza, az átlagos eladási ár azonban még tovább, 28 %-kal csökkent). Ennek eredményeként a mintában szereplő uniós gyártók veszteségesen működtek a vizsgálati időszak alatt – ez jól jelzi a dömpingelt behozatal által a mintában szereplő uniós gyártók árazási erejére gyakorolt hatás nagyságrendjét, ezek a gyártók ugyanis az Egyiptomból és az Egyesült Államokból nagy mennyiségben érkező dömpingelt behozatal által befolyásolt piacon árelfogadókká váltak.

(143) Összességében a figyelembe vett időszak alatt az értékesítési árak 64 %-kal, a termelési költség pedig 72 %-kal nőtt.

4.5.3.2. Munkaerőköltség

(144) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	115 266	117 134	119 662	120 571
Index	*100*	*102*	*104*	*105*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(145) A fenti táblázat megmutatja, hogy az átlagos munkaerőköltség viszonylag stabil volt a figyelembe vett időszak alatt. A mintában szereplő uniós gyártók kifejtették, hogy a munkaerőköltségek rugalmatlanok, és munkaerőköltségeik nagy részére nincs ráhatásuk, mivel azokat törvények, munkaügyi megállapodások vagy szerződések határozzák meg. Például a belga jogszabályok szerint kötelező a fizetések indexálása, így a munkáltatóknak nincs mérlegelési jogkörük a fizetések indexálásának elvégzése, valamint az indexálás időzítése tekintetében. E költségek viszonylag magas szintjét illetően a Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a vegyipar eredendően veszélyes, továbbá többműszakos munkarend és megterhelő munkavégzési módok jellemzik, ezek a tényezők pedig mind hozzájárulnak a viszonylag magas munkaerőköltségekhez.

(146) A Bizottság úgy véli, hogy az egy alkalmazottra jutó átlagos munkaerőköltség megfigyelt, korlátozott mértékű növekedése nem kérdőjelezi meg a panaszban említett állítólagos kárt.

4.5.3.3. Készletek

(147) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintje a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

Készletek

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (tonna)	61 181	68 986	74 985	58 304
Index	*100*	*113*	*123*	*95*
Zárókészlet a termelés százalékában	5,20 %	5,92 %	6,77 %	6,06 %
Index	*100*	*114*	*130*	*117*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(148) A hasonló termék értékesítése terén a termék fő felhasználójára, az építőiparra jellemző szezonális ingadozások figyelhetők meg. A decemberi értékesítések általában viszonylag alacsonyak, és a gyártók ebben a hónapban általában a karbantartást kezelik prioritásként. A decemberi szezonális ingadozás miatt a vizsgálati időszak végén, 2023 szeptemberében fennálló készletek szintjének az előző három év decemberi zárókészleteivel való összehasonlítása nem releváns. Az év végi zárókészletek mennyisége 2020 és 2022 között, két év alatt 30 %-kal nőtt.

4.5.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(149) A mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Az Unióban független vevők részére végrehajtott értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom százalékában)	3,5	17,7	13,1	– 2,6
Index	*100*	*506*	*374*	*- 74*
Pénzforgalom (EUR)	63 543 946	267 522 792	241 989 149	- 13 993 872
Index	*100*	*421*	*381*	*- 22*
Beruházások (EUR)	64 616 015	61 243 727	82 005 921	141 483 932
Index	*100*	*95*	*127*	*219*
A beruházások megtérülése (%)	10	120	93	- 26
Index	*100*	*1 193*	*927*	*- 258*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(150) A Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezőségét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevők részére végrehajtott uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési árbevétel százalékában. A figyelembe vett időszak első két évében a jövedelmezőséget befolyásolták azok a gazdasági körülmények, amelyeket a Covid19-világjárvány 2020 eleji megjelenése, majd az oltóanyagok Unión belüli bevezetését követő nem szokványos gazdasági fellendülés, valamint a költségvetési ösztönzők teremtettek. A Bizottság úgy véli, hogy ez az általános gazdasági környezet hatással volt a 2020-ig és 2021-ig elért jövedelmezőségi szintekre. A 2022-ben elért jövedelmezőséget az Oroszország Ukrajna ellen indított agressziós háborújának kezdete után kialakult energiaválság is befolyásolta. 2022-ben azonban a mintában szereplő uniós gyártóknak sikerült áthárítaniuk a költségnövekedést az uniós felhasználókra, mivel az uniós gazdasági ágazat megfigyelt átlagos értékesítési ára 390 EUR/tonnával nőtt, ami a 387 EUR/tonna költségnövekedést is meghaladja. Következésképpen 2021-ben és 2022-ben az EUR/tonnában kifejezett nyereség viszonylag stabil volt (209 EUR/tonna, illetve 212 EUR/tonna). A mintában szereplő gyártók 2022-ben csökkenő tendenciát tapasztaltak, és a vizsgálati időszakban veszteségessé váltak (–2,6 %). A (142) preambulumbekezdésben említettek szerint a megnövekedett dömpingelt behozatal hatására az uniós gyártók elveszítették a termék tekintetében az árazási erejüket, amelyre kihatott az érintett országokból származó S-PVC rendkívül alacsony áron való rendelkezésre állása, ami a vizsgálati időszak alatt árleszorítást eredményezett.

(151) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A nettó pénzforgalom alakulása 2021-től csökkenő tendenciát mutat, és a vizsgálati időszak alatt megfigyelhető egy jelentős töréspont, amikor a pénzforgalom a figyelembe vett időszakban először átfordul negatívba. A mintában szereplő gyártók a vizsgálati időszak alatt elhalasztottak bizonyos beruházásokat vagy nem létfontosságú karbantartási munkálatokat, ezek az intézkedések azonban nem voltak elegendőek a negatív pénzforgalom elkerüléséhez.

(152) A beruházások 2020-ban és 2021-ben viszonylag stabilak voltak, 2022-ben pedig jelentősen megugrottak. Annak, hogy a beruházások nőttek 2022-hez képest, több különböző oka van. A 2022-es beruházások nem kapacitásbővítési szándékhoz, hanem a szénlábnyom csökkentésének, valamint az egyéb környezetvédelmi és biztonsági előírásoknak való megfelelés szükségességéhez, továbbá a felzárkózási hatáshoz köthetők – a mintában szereplő gyártók ugyanis 2020-ban a világjárvány miatt, majd 2021-ben a jelentős gazdasági fellendülés hatására elhúzódó műveletek miatt akadályokba ütköztek a tervezett beruházások végrehajtása terén. A mintában szereplő három gyártó hagyományos telephelyeken végzi tevékenységét, amelyek tervezésekor lazább szabályozások voltak érvényben, és amelyek esetében jelentős beruházásokra van szükség ahhoz, hogy meg tudjanak felelni az új környezetvédelmi és biztonsági előírásoknak. A működőképes vegyipari üzemekbe való beruházások ezenfelül hosszú tervezést igényelnek – a 2022-től megfigyelt beruházások megtervezésére például nagyrészt 2020 előtt került sor. Végül pedig fontos megjegyezni, hogy a beruházások szintjét nem lehet az elméleti termelési szintek helyett a tényleges szintekhez igazítani. A mintában szereplő gyártók csupán korlátozott mértékben tudják összehangolni a beruházásokat a tényleges kapacitáskihasználási arányokkal.

(153) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékos arányában kifejezett nyereség. Ez 2021-től negatívan alakult, és a vizsgálati időszakban jelentős, –26 %-os megtérülést mutat. A mintában szereplő gyártók működéséhez a hasonló termék bármely gyártójához hasonlóan jelentős beruházásokra van szükség. A mintában szereplő gyártók hagyományos telephelyekkel rendelkeznek, és az eredeti üzemeket teljes mértékben értékcsökkentették, de a teljesen új beruházások mellett a karbantartási és forgalmi költségek miatt rendszeresen új eszközöket hoznak létre. A mintában szereplő gyártók korlátozott mértékben képesek alacsonyabb eszközszinttel működni.

(154) A mintában szereplő uniós gyártók tőkebevonási képessége a jelenlegi gazdasági helyzetben – az alacsony jövedelmezőség és a szabályozási bizonytalanság miatt – kétséges. Ez a képességük azonban mindenképpen csak hipotetikus lehetne, mivel a mintában szereplő gyártók nagyobb vállalatcsoportok részét képezik, és inkább belső, mint külső forrásokra támaszkodnak. A Bizottság ezért megvizsgálta annak a lehetőségét, hogy a gyártók a saját csoportjuktól származó forrásokat vonjanak be. A mintában szereplő valamennyi uniós gyártó azonos nehézségekről számolt be az erőforrások csoportszinten történő átcsoportosításából származó előnyök kihasználásával kapcsolatban. A három gyártó ismertette e tendencia különböző hatásait – mint például a világ más régióiba irányuló beruházások előnyben részesítése, a gyártási folyamatban tapasztalható szűk keresztmetszetek kezelésének elmulasztása, rendkívüli, folyamatos költségvetési megszorítások stb. A Bizottság úgy véli, hogy ez a helyzet más tényezőkkel is összefüggésbe hozható, de megjegyezte, hogy az érintett országokból érkező állítólagos dömpingelt behozatal hozzájárult ehhez a negatív beruházási környezethez, és fokozta az ágazat jövőbeli kilátásaival kapcsolatos bizonytalanságot.

4.5.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(155) A figyelembe vett időszak alatt a fő makrogazdasági mutatók kedvezőtlen tendenciát mutattak: az uniós termelési volumen 22 %-kal, a kapacitáskihasználás 24 %-kal, az uniós értékesítési volumen 28 %-kal, a termelékenység pedig 20 %-kal csökkent.

(156) Hasonló kép rajzolódik ki a mikroökonómiai mutatók tekintetében is. Az uniós értékesítések jövedelmezősége 2020 és 2022 között pozitív volt, a vizsgálati időszakban azonban az uniós gazdasági ágazat veszteségessé vált. Hasonlóképpen a 2020 és 2022 között pozitív pénzforgalom is negatívvá vált a vizsgálati időszak alatt. A termelés százalékában kifejezett év végi zárókészletek 2020 és 2022 között nőttek – ez utóbbi évben már nyilvánvaló volt az érintett országokból érkező magas behozatal hatása.

(157) Az egyiptomi és egyesült államokbeli exportőrök behozatali volumene a figyelembe vett időszakban a nyolcszorosára nőtt. A figyelembe vett időszakban, amikor az éves felhasználás 729 110 tonnával csökkent, az érintett országokból érkező éves behozatal 288 405 tonnával nőtt, aminek következtében az egyiptomi és egyesült exportőrök együttes piaci részesedésüket a 2020. évi 1 %-ról a vizsgálati időszakban 10 %-ra növelték, mivel áraik 2022-től és különösen a vizsgálati időszak alatt jelentősen alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak. A fenti 4.4.3. szakaszban leírtak szerint a vizsgálati időszak alatt az alákínálási különbözet az USA-ból érkező behozatal esetében átlagosan 31,7 %, az Egyiptomból származó behozatal esetében pedig átlagosan 28,9 % volt.

(158) Az alacsony árú egyiptomi és egyesült államokbeli dömpingelt behozatal szintén jelentős árlenyomást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat nem tudott a termelési költségeit fedező áron értékesíteni, és a vizsgálati időszakban veszteségessé vált.

(159) Bár a nettó beruházások 119 %-kal nőttek, a beruházások megtérülése a figyelembe vett időszak alatt negatívvá vált – a 2020. évi 10,1 %-ról a vizsgálati időszakban –26,1 %-ra esett vissza. A pénzforgalom is negatívba fordult, ami befolyásolta az uniós gazdasági ágazat önfinanszírozó képességét. Bár az alkalmazotti létszám ugyanebben az időszakban 3 %-kal csökkent, a termelékenység is 20 %-kal visszaesett, aminek következtében a PVC tonnánkénti munkaerőköltsége megnőtt.

(160) A fent kifejtetteknek megfelelően az olyan pénzügyi mutatók, mint például a jövedelmezőség, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése jelentősen romlottak a figyelembe vett időszak alatt. Ez rontotta az uniós gazdasági ágazat képességét a működésének önfinanszírozására, a szükséges beruházások végrehajtására és a tőkebevonásra, ami akadályozta az uniós gazdasági ágazat növekedését, sőt veszélyeztette fennmaradását.

(161) A fentiek alapján a Bizottság az eljárás e szakaszában arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

5. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

(162) Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott-e az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy ezzel egy időben más ismert tényezők okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézett kárt ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. Ezek a tényezők a következők: a gazdasági visszaesés és a gyenge piac dinamikája, a *vis maior* események és a veszteséges exportértékesítések hatása.

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(163) Az érintett országokból érkező behozatal mennyisége a figyelembe vett időszakban nyolcszorosára, a 2020. évi 40 989 tonnáról a vizsgálati időszakban 329 904 tonnára nőtt. Ez a jelentős növekedés – a (157) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – egybeesett egy viszonylag gyenge belföldi piaccal, amely nehezen nyelte el a dömpingelt behozatalt.

(164) Ennek következtében a figyelembe vett időszak alatt az érintett országok együttes piaci részesedése 1 %-ról 10 %-ra nőtt. Eközben az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a 2020. évi 91 %-hoz képest a vizsgálati időszakban 80 %-ra esett vissza.

(165) Míg 2020-ra a Covid-világjárvány volt hatással, 2021-re pedig az erőteljes gazdasági fellendülés, a dömpingelt behozatal hatásai 2022-tól váltak érezhetőbbé, amikor az érintett országokból érkező behozatal 161 %-kal, annak piaci részesedése pedig 220 %-kal nőtt 2021-hez képest.

(166) 2022-ben, amikor az érintett országokból érkező behozatal megugrott, az árak jóval alacsonyabbak voltak a mintában szereplő uniós gyártók átlagos értékesítési árainál.

(167) Az érintett országokból érkező behozatal megnövekedett mennyisége, valamint alacsony átlagos értékesítési árai kedvezőtlen hatást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzetére.

(168) Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal megnövekedett mennyiségének hatása teljes mértékben látható volt a vizsgálati időszak alatt, amikor az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzete jelentősen romlott. Az uniós gazdasági ágazat nem tudta megemelni értékesítési árait annak érdekében, hogy a növekvő nyersanyagköltségeket (különösen az energiaköltségeket) áthárítsa a fogyasztókra, mivel az érintett termék dömpingelt behozatala által támasztott tisztességtelen versennyel szembesült. Az uniós gazdasági ágazat stratégiája az volt, hogy az áraknak a jövedelmezőség kárára történő csökkentésével mérsékelje a termelési volumen és a piaci részesedés csökkenését. Az előző évek nyereséges helyzete után így az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakban veszteségessé vált (–3 %). Ennek következtében az érintett országokból érkező alacsony árú behozatal az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett módon megakadályozta az uniós gazdasági ágazat általi áremelést, és ezáltal árlenyomást eredményezett.

(169) Mi több, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése is negatív lett. A vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő uniós gyártók 14 millió EUR negatív pénzforgalmat generált, a beruházások megtérülése pedig –26,1 % volt.

(170) A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárt az érintett országokból érkező, az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében vett dömpingelt behozatal okozta. Az említett kár mind a volumenekre, mind pedig az árakra hatással volt.

5.2. **Egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Harmadik országokból érkező behozatal*

(171) Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

11. táblázat

Harmadik országokból érkező behozatal

Ország		2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Mexikó	Volumen (tonna)	142 867	161 713	160 261	129 496
	Index	*100*	*113*	*112*	*91*
	Piaci részesedés	4 %	4 %	4 %	4 %
	Átlagár (EUR/tonna)	703	1 214	1 538	954
	Index	*100*	*173*	*219*	*136*
Norvégia	Volumen (tonna)	67 067	92 360	54 769	46 300

	Index	*100*	*138*	*82*	*69*
	Piaci részesedés	2 %	2 %	2 %	1 %
	Átlagár (EUR/tonna)	839	1 313	1 719	1 356
	Index	*100*	*156*	*205*	*162*
Dél-Korea	Volumen (tonna)	2 335	11 792	23 891	50 703
	Index	*100*	*505*	*1 023*	*2 171*
	Piaci részesedés	0 %	0 %	1 %	2 %
	Átlagár (EUR/tonna)	1 278	1 534	1 686	969
	Index	*100*	*120*	*132*	*76*
Egyesült Királyság	Volumen (tonna)	47 801	17 212	14 314	16 309
	Index	*100*	*36*	*30*	*34*
	Piaci részesedés	1 %	0 %	0 %	1 %
	Átlagár (EUR/tonna)	836	1 088	1 449	1 224
	Index	*100*	*130*	*173*	*146*
Egyéb harmadik országok	Volumen (tonna)	57 711	122 261	90 254	79 397
	Index	*100*	*212*	*156*	*138*
	Piaci részesedés	1 %	3 %	2 %	2 %
	Átlagár (EUR/tonna)	721	1 493	1 452	959
	Index	*100*	*207*	*201*	*133*
Harmadik országok összesen, az érintett országok nélkül	Volumen (tonna)	317 781	405 338	343 489	322 205
	Index	*100*	*128*	*108*	*101*
	Piaci részesedés	8 %	9 %	9 %	10 %
	Átlagár (EUR/tonna)	759	1 324	1 551	1 029
	Index	*100*	*174*	*204*	*136*

Forrás: Eurostat.

(172) A figyelembe vett időszakban Mexikó, Norvégia, Dél-Korea és az Egyesült Királyság voltak azok az egyéb harmadik országok, amelyekből jelentős volumenű PVC-t importáltak az Unióba.

(173) Összességében az érintett országok kivételével valamennyi harmadik ország volumene stabil volt a vizsgálati időszak alatt, piaci részesedésük 8 % és 10 % között maradt a figyelembe vett időszakban. Emellett áraik jobban igazodnak a mintában szereplő uniós gyártók áraihoz is, mivel a 2022. évi átlagos importár 1 551 EUR/tonna volt, amely gyakorlatilag megegyezik a mintában szereplő uniós gyártók 1 566 EUR/tonna árával. A vizsgálati időszak alatti 1 029 EUR/tonna átlagos importár alacsonyabb, mint a mintában szereplő uniós gyártók tonnánkénti ára (1 134 EUR). Mindazonáltal az Unióba importált volumen 6 %-kal csökkent a vizsgálati időszakban, ami arra enged következtetni, hogy az importőrök inkább megőrizni, nem pedig növelni akarták a piaci részesedésüket a szerződéses piacon.

(174) A Bizottság megjegyzi, hogy a behozatal nem növekedett, és hogy az érintett országokon kívüli harmadik országok piaci részesedése viszonylag stabil maradt. Jelentős változás az ezen egyéb behozatalok származási helyének átszerveződésében volt megfigyelhető, egyes országok – például Norvégia, Oroszország és az Egyesült Királyság – ugyanis strukturális vagy stratégiai okokból csökkentették az Unióba irányuló kivitelüket, az így felszabaduló helyre pedig más országok (például Dél-Korea) léptek be.

(175) A fentiek fényében, valamint az érintett országokból érkező nagy volumenű, az egyéb harmadik országokból érkező behozatalhoz képest alacsony árú behozatalra tekintettel a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az egyéb harmadik országokból érkező behozatal nem gyengítette az uniós gazdasági ágazatot ért kár és az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

5.2.2. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(176) Az uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

12. táblázat

Az uniós gyártók exportteljesítménye

	2020	2021	2022	Vizsgálati időszak
Az uniós gyártók exportvolumene (tonna)	1 494 677	1 227 548	1 120 519	1 101 408
Index	*100*	*82*	*75*	*74*
Az uniós gyártók átlagára (EUR/tonna)	822	1 414	1 509	1 075
Index	*100*	*172*	*184*	*131*

Forrás: Eurostat.

(177) Az uniós gyártók kivitele 2020-ban volt a legmagasabb (1 494 288 tonna) a figyelembe vett időszak alatt, 2021-ben pedig 18 %-kal esett vissza. 2022-ben a kivitel tovább csökkent, de alacsonyabb ütemben, majd a vizsgálati időszakban viszonylag stabil maradt.

(178) Az uniós gyártók átlagos exportára szintén jelentősen ingadozott: 2021-ben erőteljesen emelkedett, 2022-ben korlátozott mértékben nőtt, végül pedig a vizsgálati időszakban hirtelen visszaesett. Ennek eredményeként a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat olyan árakon exportált, amelyek a Bizottság megítélése szerint nem érték el a becsült előállítási költséget.

(179) A Westlake, az Oxy Vinyls, LP és a TCI Samnar állításait követően a Bizottság az exportár és a belföldi ár közötti árkülönbség (mindkettő független vevők esetében) összehasonlításával megvizsgálta a mintában szereplő uniós gyártók exportteljesítményét.

(180) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat rendelkezett ugyan szabad kapacitással, és exportált S-PVC-t, azonban nem irányította át az értékesítést az Unióból az exportpiacokra. E tekintetben a vizsgálati időszakban a mintában szereplő gyártók átlagos exportára valamivel magasabb volt, mint az érintett országok Unióba irányuló exportjának átlagára, ami bizonyos fokú versenyképességet jelez. Emellett a mintában szereplő uniós gyártók a teljes előállítási költség alatti (az általános költségek miatt), de a változó költség (főként energia- és nyersanyagköltségek) feletti árakon exportáltak. A kivitelnek a vizsgálati időszak alatt történő fenntartása tehát hozzájárult a teljes különbözethez, és segítette az uniós gyártókat abban, hogy a műszaki minimumszint feletti gyártással biztosítsák a gyártósorok biztonságát és zökkenőmentes működését.

(181) A Bizottság megjegyezte, hogy az érintett országok gyártói rendszerint kereskedőket vesznek igénybe termékük külföldi piacokon történő értékesítésére. Ugyanazok a kereskedők folytatnak tevékenységet a legnagyobb uniós exportpiacokon is, amelyek az Unióban dömpingelt S-PVC-t értékesítenek. E tekintetben a dömpingelt PVC-t az Unióban értékesítő kereskedők az Unió hagyományos exportpiacain is működnek, ami megmagyarázza azokat a kihívásokat, amelyekkel az uniós gazdasági ágazat 2022 óta küzd az exportpiacok fenntartása terén.

(182) Az Egyesült Királyságba irányuló uniós kivitel a vizsgálati időszakban (2022-től) 106 528 tonnával, azaz 37 %-kal csökkent. A vizsgálati időszaknak az azt megelőző 12 hónapos időszakkal való összehasonlítása 120 668 tonnás, azaz 40 %-os csökkenést mutat. Az Egyesült Királyság bejelentette, hogy 2024. január 8-án dömpingellenes vizsgálatot indít az USA-ból származó S-PVC-re vonatkozóan, ami határozottan arra utal, hogy a második legnagyobb uniós exportpiacon tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tapasztalható. A Svájcba irányuló kivitel a vizsgálati időszakban (2022-től) 10 027 tonnával, azaz 22 %-kal csökkent (a vizsgálati időszaknak az előző 12 hónapos időszakkal való összehasonlítása 17 460 tonnás, azaz 33 %-os csökkenést mutat). A Bizottság azt is megállapította, hogy a kereskedők az Egyesült Államokban gyártott S-PVC-t a rendes értéknél alacsonyabb áron exportálták Svájcba.

(183) Az ugyanazon piacokon a dömpingelt behozatallal folytatott verseny hatása ellenére a Bizottság úgy véli, hogy az exportpiacokon megfigyelhető teljesítmény *önmagában* nem gyakorolt olyan hatást, amely gyengíthette volna az érintett országok dömpinggyakorlatai és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. A Bizottság megállapította, hogy a belföldi értékesítés százalékában kifejezett kivitel 2020-ban és a vizsgálati időszakban hasonló volt, mintegy 42-43 %-ot tett ki. Emellett az uniós termelés százalékában kifejezett kivitel is rendkívül hasonló, mintegy 30 % volt 2020-ban és a vizsgálati időszakban.

(184) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az export visszaesése hatással volt az uniós gyártók teljesítményére, az azonban nem választható el az érintett országok gyártóival együttműködő kereskedők által a harmadik országokra irányuló agresszív árképzéstől. Az uniós gyártók a figyelembe vett időszakban csökkentették exportjukat, bár a legnagyobb visszaesés 2021-ben, jóval a vizsgálati időszak előtt következett be. Az uniós gyártók vizsgálati időszak alatti exportteljesítménye tehát nem csak a volumenekkel, hanem sokkal inkább az árakkal magyarázható. Az exportárakra gyakorolt nyomás nem választható el az Egyiptomból és az USA-ból származó dömpingelt kiviteltől, amelyek szintén ezeken a piacokon versenyeztek.

5.2.3. *Kapacitásfelesleg a PVC-ágazatban*

(185) Ahogy azt a panaszosok, a mintában szereplő uniós gyártók, valamint az egyiptomi és egyesült államokbeli exportőrök beadványaikban és észrevételeikben elismerték, a PVC-ágazat ciklikus természetű. A globális PVC-ágazat jelentős kapacitásfelesleggel rendelkezik – a panaszosok becslései és a piaci információk alapján a kapacitása az elmúlt években rendszeresen meghaladta a globális keresletet.

(186) Ez a kapacitásfelesleg strukturális jellegű, és azzal magyarázható, hogy a megnövekedett kereslet teljesítéséhez szükséges kapacitásnövelés nehézségekbe ütközik. Az ágazat tehát a gazdasági ciklus során felmerülő keresleti csúcsokat hosszú távú megközelítéssel tudja kielégíteni.

(187) Az uniós PVC-ágazat a figyelembe vett időszakban nem növelte kapacitását, leszámítva az egyik uniós gyártó korlátozott mértékű bővülését, amelynek keretében a gyártó beindította a figyelembe vett időszak előtt bezárt három gyártósor telephelyéről áthelyezett egyik gyártósort. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ezt a látszólagos kapacitásnövekedést tehát az időzítés magyarázza, mivel a bezárásra a figyelembe vett időszak előtt került sor. A Bizottság megállapította, hogy ez az uniós gyártó bizonyította ezen döntés megalapozottságát, melynek célja a termelési helyek számának csökkentése, a teljes kapacitás csökkentése és működésének optimalizálása révén a nagyobb hatékonyság biztosítása volt.

(188) Az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználási rátája 2020-ban és 2021-ben 90 % felett volt, és csak a dömpingelt behozatal megugrásakor esett vissza 2022-ben 74 %-ra, majd a vizsgálati időszakban 69 %-ra.

(189) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a PVC-ágazat lehetséges strukturális kapacitásfeleslege – globálisan és az Unióban egyaránt – befolyásolhatja a piac dinamikáját, és alátámaszthatja a dömpingelt kivitel logikáját, azonban úgy véli, hogy ez a tényező nem szakítja meg vagy gyengíti az ok-okozati összefüggést. Ennek az az oka, hogy az érintett időszakban az uniós gyártók nem növelték jelentős mértékben a kapacitásukat. Úgy tűnik, hogy a vegyiparban a kapacitásfelesleg a norma, és az uniós PVC-ágazat működése nem különbözik a más piacokon – többek között az érintett országok piacain – fennálló dinamikától. Emellett az uniós gazdasági ágazat viszonylag magas kapacitásfeleslege a vizsgálati időszakban a dömpingelt behozatal megugrásának és a külön figyelembe vett ideiglenes gazdasági visszaesésnek a közvetlen következménye volt.

(190) A fentiek fényében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazat jelenlegi viszonylag magas kapacitásfeleslege a közelmúltbeli piaci körülmények és a dömpingelt behozatal eredménye, ezért önmagában nem olyan elem, amely gyengíthetné az ok-okozati összefüggést. A közelmúltbeli piaci körülményeket a Bizottság külön-külön vizsgálta.

5.2.4. *Energiaválság az Unióban*

(191) Számos érdekelt fél azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazatot a versenyképességét rontó magas energiaárak miatt érte kár. Ezen észrevételek alapján úgy tűnt, hogy összefüggés áll fenn az európai nyersanyag- és energiaárak, valamint az uniós gyártók teljesítménye között, és az érdekelt felek állítása szerint más országokra ezek a tényezők nem voltak hatással, mivel azok az Unió közvetlen közelében zajló konfliktusokhoz voltak köthetők.

(192) A panaszosok elismerték, hogy a 2021 közepe és 2022 vége közötti időszakban Európában súlyos energiaválság alakult ki, de ismételten hangsúlyozták, hogy ez a válság nem gyengíti vagy szünteti meg az Egyiptomból és az Egyesült Államokból származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést. A panaszosok azt állították, hogy az energiaválság 2022 végén véget ért, és az a tény, hogy az energiaárak jelentős esése ellenére az uniós gazdasági ágazat helyzete azóta sem javult, határozottan azt mutatja, hogy az energiaválság nem befolyásolta a kárt jelentős mértékben.

(193) A Bizottság megjegyezte, hogy amikor az energiaárak 2021-ben és 2022-ben a legmagasabb szinten voltak, a mintában szereplő uniós gyártók a figyelembe vett időszak alatti legnagyobb nyereséget érték el. Mi több, az uniós gazdasági ágazatot ért kár akkor vált nyilvánvalóvá, amikor az energiaválság már mérséklődött, és az energiaárak csökkentek. Valójában azt megelőzően, hogy az érintett országokból származó, alacsony árú behozatal a vizsgálati időszakban növekedett volna (az előző tizenkét hónap mennyiségeit megháromszorozva), az ágazat még mindig képes volt áthárítani a megnövekedett energiaköltségeket azzal, hogy beépítette azokat az áraiba. Amikor azonban az alacsony árú behozatal hirtelen növekedése árlenyomást okozott, ez már nem volt lehetséges.

(194) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az Unióban tapasztalt energiaválság nem magyarázta meg a vizsgálati időszakban megfigyelt fejleményeket, és ezért nem szünteti meg vagy gyengíti az ok-okozati összefüggést.

5.2.5. *Gazdasági visszaesés, piaci dinamika*

(195) A figyelembe vett időszakban az uniós piaci kereslet 2021-ben érte el a legmagasabb szintet, közvetlenül ezután pedig korrekcióra került sor, így a kereslet 2022-ben 18 %-kal csökkent. 2020-hoz képest a kereslet 2022-ben 8 %-kal alacsonyabb volt.

(196) A kereslet tovább csökkent a vizsgálati időszak alatt, amikor a becsült kereslet elérte a 3 223 316 tonnát, ami 18 %-kal alacsonyabb a 2020. évi keresletnél.

(197) A PVC iránti gyenge uniós kereslet nem az árának vagy az alternatív termékek létezésének volt betudható. A viszonylag alacsony keresletet a magas infláció és hitelfelvételi költségek kombinációja magyarázza, amely általánosságban véve kihatással volt a gazdaságra, és korlátozta az építőipari ágazatban, vagyis a PVC fő piacán felmerülő keresletet. Ezt a panaszosok és az érintett országok exportőrei is elismerték.

(198) Az építőiparra hagyományosan jellemző hosszú átfutási idők miatt a magasabb infláció és kamatlábak hatása némi késéssel terjedt át az upstream szektorra, vagyis a PVC-ágazatra. Időbe telt tehát, míg a magasabb hitelfelvételi költségek és építési költségek hatásait az építési termelési volumen is tükrözte; az építőanyag-gyártásban, például a PVC-ből készült csövek, ajtók és ablakok gyártásában pedig ez még inkább igaz volt. Az építőipari ágazat ciklikus természete közismert, és valószínűtlen, hogy a jelenlegi alacsony kereslet az infláció és a kamatlábak csökkenése, valamint a beruházási javak iránti kereslet növekedése után is változatlan maradna.

(199) A Westlake azt állította, hogy ez az alacsony kereslet a felhasználás elmozdulását tükrözi. A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy ez pusztán spekuláció, mivel nincs bizonyíték arra, hogy az alacsony kereslet a felhasználás elmozdulásának tudható be, nem pedig a magas kamatlábak és infláció átmeneti hatását tükrözi. Éppen ellenkezőleg, az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó, a meglévő épületek energetikai felújítását támogató szakpolitikáknak – például az épületek energiahatékonyságáról szóló felülvizsgált irányelvnek és az energiahatékonysági irányelvnek – növelniük kell a PVC-ablakok és -ajtók iránti keresletet, hiszen a PVC természetes szigetelő.

(200) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálati időszak alatt az Unióban tapasztalt gazdasági visszaesés és az ahhoz kapcsolódó alacsony piaci kereslet korlátozott hatást gyakorolt, amely nem szünteti meg vagy gyengíti az ok-okozati összefüggést.

5.2.6. *Vis maior*

(201) A Bizottsághoz egyes érdekelt felektől a *vis maior* eseményeknek az uniós gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatásával kapcsolatos észrevételek érkeztek.

(202) A Bizottság tájékoztatást kért a mintában szereplő uniós gyártók által a figyelembe vett időszak alatt bejelentett valamennyi *vis maior* eseményről, és megvizsgálta a gyártók felelősségét, valamint az általuk hozott intézkedéseket.

(203) A Bizottság megállapította, hogy a *vis maior* események többsége a figyelembe vett időszak elején, azaz 2020-ban és 2021-ben következett be, azok tehát nem adnak magyarázatot a vizsgálati időszakban a dömpingelt behozatal 2022 második felétől kezdődő megugrását követően kimutatott kárra. E tekintetben a Bizottság nem talált olyan érveket, amelyek alátámasztanák, hogy a 2020-ban és 2021-ben bekövetkezett viszonylag nagy számú *vis maior* esemény hiányában az ágazat jobb helyzetben lenne a vizsgálati időszak alatt. Az uniós gazdasági ágazatot csak akkor érte kár, amikor 2022 közepétől az érintett országokból érkező behozatal árai jelentősen alákínáltak az uniós áraknak.

(204) A Bizottság arra vonatkozó bizonyítékokat is talált, hogy az érdekelt felek állításával ellentétben a *vis maior* események bejelentését nem hangolták össze szisztematikusan. Például abban az évben, amikor a mintában szereplő egyik uniós gyártó *vis maiorra* vonatkozó bejelentést tett, a vele kapcsolatban álló uniós gyártó az elméleti kapacitását meghaladó szintre növelte termelését. Ez az eset ellentmond annak az állításnak, hogy a bejelentés célja egyes ügyfelek kiszolgálásának elkerülése volt.

(205) A Bizottság azt is megállapította, hogy abban az évben, amikor a Rehaut a mintában szereplő egyik uniós gyártó *vis maior* eseménye érintette, a gyártónak ennek ellenére sikerült a szerződés szerinti mennyiség több mint 100 %-át leszállítani a Rehaunak, bár a további igényelt mennyiséget nem tudta teljes mértékben teljesíteni. Bár ez nem hivatalos bizonyíték, a Bizottság megismétli, hogy nem talált arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a mintában szereplő uniós gyártók szándékosan *vis maior* eseményeket használtak volna a lekötött mennyiségek leszállításának elkerülésére vagy a termelés magasabb belföldi árak elérése céljából való korlátozására.

(206) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a *vis maior* események bejelentése nem volt hatással a kárra.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(207) A Bizottság megállapította, hogy az egyrészről az Egyiptomból és az USA-ból származó dömpingelt behozatalok, másrészről az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között ok-okozati összefüggés áll fenn. Az alacsonyabb árú dömpingelt behozatal volumenének és piaci részesedésének erőteljes növekedése és az Unió teljesítményének romlása időben egybeesett. A viszonylag gyenge piacon a dömpingelt behozatal megnövekedett volumene rontotta az uniós gazdasági ágazat azon képességét, hogy a termelési költségeit fedező árakat határozzon meg, ami egyértelműen az árlenyomás fennállására utal. Ez a vizsgálati időszakban veszteséges helyzetet eredményezett.

(208) A Bizottság megvizsgált más lehetséges tényezőket is, amelyek hatással lehettek az uniós gazdasági ágazat helyzetére. Ezek a következők voltak: az exportteljesítmény, az uniós gazdasági ágazat állítólagos kapacitásfeleslege, az uniós energiaválság, a *vis maior* események bejelentése, az Unión belüli gazdasági visszaesés és a viszonylag gyenge piac. A Bizottság megkülönböztette és szétválasztotta e tényezőknek az uniós gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatásait a dömpingelt behozatal káros hatásaitól.

(209) Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye nem ad magyarázatot a megfigyelt, az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszak alatt elszenvedett kárra. Először is, a volumeneket tekintve az uniós kivitel a vizsgálati időszak alatt az uniós termelés 29 %-ának felelt meg, ami gyakorlatilag megegyezik 2020-ban megfigyelt 30 %-os aránnyal. Másodszor, a kivitel fő visszaesése 2021-ben volt megfigyelhető, amikor az exportmennyiségek 18 %-kal csökkentek, valamint 2022-ben, amikor az exportmennyiségek további 9 %-kal csökkentek. Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége azonban 2021-ben és 2022-ben volt a legmagasabb.

(210) Megállapítást nyert, hogy az uniós PVC-ágazat kapacitásfeleslege nem okozott kárt a vizsgálati időszak alatt, mivel a kapacitás a figyelembe vett időszak alatt stabil maradt. A Bizottság hasonlóképpen úgy ítélte meg, hogy nem az energiaválság és az azzal járó magasabb energiaárak hatása okozta a vizsgálati időszakban megfigyelt kárt, mivel ebben az időszakban az energiaválság mérséklődött.

(211) Az érdekelt felek azon állítását, miszerint a kárt részben az uniós gazdasági ágazat *vis maior* eseményeinek bejelentése okozta, a Bizottság által megállapított tények nem támasztották alá.

(212) Végezetül a gazdasági visszaesés és az abból következő gyenge piaci kereslet korlátozott mértékben érintette ugyan az uniós gazdasági ágazatot, az ok-okozati összefüggést azonban nem szüntette meg. Éppen ellenkezőleg, a gyenge piaci kereslet tovább súlyosbította a dömpingelt behozatal által okozott kárt, mivel az uniós gazdasági ágazat árrése nem tette lehetővé nagyobb mennyiségű dömpingelt behozatal elnyelését anélkül, hogy a piaci részesedés megőrzése érdekében csökkentenie kelljen az árakat.

(213) Összegezve, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy csak a vizsgálati időszak alatt a gazdasági visszaesés és az abból következő gyenge kereslet gyakorolt – korlátozott mértékű – hatást az uniós gazdasági ágazatra. Ez a tényező azonban nem szüntethette meg a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. A kár fő oka továbbra is a dömpingelt behozatal volt, a következő okok miatt: a (110) preambulumbekezdésben foglaltak szerint az érintett országokból származó behozatal piaci részesedése tízszeresére nőtt a figyelembe vett időszakban, míg a más országokból érkező behozatal stabil maradt.

(214) A fentiek alapján a Bizottság a vizsgálat e szakaszában arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és az egyéb tényezők – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem gyengítették a jelentős kár és a dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést. A kár az alacsonyabb piaci részesedésből, termelésből, termelési kapacitáskihasználásból, termelékenységből, jövedelmezőségből, zárókészletekből és pénzforgalomból, valamint a beruházások csökkent megtérüléséből adódik. Továbbá, amint az a fenti (117) preambulumbekezdésben kifejtésre került, az uniós gazdasági ágazat az érintett országokból érkező behozatal okozta árlenyomástól szenvedett.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

(215) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár elhárításához.

6.1. **Kárkülönbözet**

(216) A kár megszűnne, ha az uniós gazdasági ágazat az alaprendelet 7. cikkének (2c) és (2d) bekezdése értelmében képes lenne egy meghatározott irányáron értékesíteni, és ezáltal elérne egy meghatározott nyereségcélt.

(217) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette a vizsgált országokból érkező behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőséget, a költségek, a beruházások, a kutatás és fejlesztés, valamint az innováció teljes költségének fedezéséhez szükséges jövedelmezőséget, valamint azt a jövedelmezőséget, amelyre rendes versenykörülmények között számítani lehet. Ez a haszonkulcs nem lehet 6 %-nál kisebb.

(218) Első lépésként a Bizottság megállapította azt az alapnyereséget, amely rendes versenyfeltételek mellett fedezi a teljes költséget. A Bizottság megállapította, hogy a független uniós értékesítések jövedelmezősége 2021-ben, az érintett országokból érkező behozatal megugrását megelőző évben 17,7 % volt. Ez a jövedelmezőség meghaladta a 2020-ban megfigyelhető 3,5 %-os jövedelmezőségi szintet. A Bizottság úgy véli, hogy sem 2020, sem 2021 nem tekinthető átlagos évnek a referencia-haszonkulcs megállapítása szempontjából. A 2020-as évet a Covid-világjárvány Unióban való megjelenése érintette, amely jelentős negatív hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra. Hasonlóképpen 2021 sem tekinthető rendes referenciaévnek, mivel ekkor az Unió az erőteljes gazdasági fellendülés kedvező hatásait élvezte.

(219) A Bizottság ezért megállapította, hogy a lehető legjobb referencia-időszak 2022 lenne. A 2022-es évet részben érintette ugyan a dömpingelt behozatal év végi megugrása, a hatások azonban elenyészőek, ezért ezen év referenciaként való használata konzervatív megközelítésnek tekinthető. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy számításai során 13,1 %-os haszonkulcsot kell alkalmazni.

(220) Ennek alapján a kárt nem okozó ár a 1 350 és 1 450 EUR/tonna közötti tartományba esik, amelyet a Bizottság úgy számított ki, hogy a fent említett 13,1 %-os haszonkulcsot alkalmazta a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti termelési költségeire.

(221) Végezetül a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével összhangban megvizsgálta azokat a jövőbeni költségeket, amelyek az intézkedéseknek a 11. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazási időszakában jelentkeznek, és amelyeket az uniós gazdasági ágazatnak viselnie kell az alaprendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezményekből fakadóan, valamint azon többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és az azokhoz fűzött jegyzőkönyvekből fakadóan, amelyeknek az Unió részes fele. A mintában szereplő uniós gyártóktól származó bizonyítékok, a várható termelési kihasználtsági arányokra vonatkozó becslések, valamint a gázkibocsátási egységek előre jelzett árai alapján a Bizottság 16,44 EUR/tonna többletköltséget számított ki, amelyet a vizsgálati időszak alatt megfigyelt megfelelési költségeken felül állapított meg. Ezt a különbözetet a Bizottság hozzáadta a (220) preambulumbekezdésben említett kárt nem okozó árhoz.

(222) Ennek alapján a Bizottság az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének kárt nem okozó árát 1 405,48 EUR/tonna összegben számította ki úgy, hogy a fent említett nyereségcélt (lásd a (219) preambulumbekezdést) a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti előállítási költségeire alkalmazta, majd típusonként hozzáadta a 7. cikk (2d) bekezdése szerinti kiigazításokat.

(223) A Bizottság ezt követően úgy határozta meg a kárkülönbözetet, hogy az érintett országokban működő, a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók által alkalmazott importárnak az alákínálás-számítás céljából meghatározott súlyozott átlagos értékét összehasonlította a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszak alatt értékesített hasonló termék súlyozott átlagos kárt nem okozó árával. Az ezen összehasonlítás során megállapított esetleges különbséget a Bizottság kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékában. Az EPC esetében a Bizottság a rendelkezésre álló tényeket használta, és a kárkülönbözetet a TCI Sanmar esetében a dömpingkülönbözet meghatározásához használt ügyletek alapján állapította meg (hasonlóan a dömpingkülönbözet megállapításának módjához, lásd a (70) preambulumbekezdést).

(224) A kár megszüntetéséhez szükséges mérték meghatározása az „egyéb együttműködő vállalatok” és a „minden más vállalat” kategóriába tartozó vállalatok esetében ugyanúgy történt, mint az ugyanezen vállalatokhoz tartozó dömpingkülönbözet megállapítása (lásd a (71) preambulumbekezdést).

6.2. **Az intézkedések szintjére vonatkozó következtetés**

(225) A fenti értékelés alapján az ideiglenes dömpingellenes vámokat az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alábbiak szerint indokolt megállapítani.

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)	Az ideiglenes dömpingellenes vám vámtétele (%)
Egyiptom	Egyptian Petrochemical Company	109,5	100,1	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1	74,2	74,2
	Minden más vállalat	109,5	100,1	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3	90,6	70,3
	Westlake Chemicals	58,0	87,2	58,0
	Egyéb együttműködő vállalatok	62,1	88,3	62,1
	Minden más vállalat	77,0	90,6	77,0

7. UNIÓS ÉRDEK

(226) Miután a Bizottság az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazása mellett döntött, az alaprendelet 21. cikkével összhangban megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömping megállapítása ellenére egyértelműen kijelenthető-e, hogy a jelen ügyben az intézkedések elfogadása nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása az összes érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és a felhasználók érdekét is.

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(227) A PVC ipari alaptermék, amelynek számos lehetséges alkalmazása lehet. A PVC-ágazat egészsége alapvető fontosságú az Unió számára, mivel az ágazat számos továbbfeldolgozó iparággal áll kapcsolatban. A PVC-t a termékek széles körében használják, a vízvezetékektől az ablakokon és a hitelkártyákon át egészen az elektromos kábelekig bezárólag.

(228) A PVC behozatala nem helyettesítheti hátrányos következmények nélkül az uniós gazdasági ágazat termelését. Amint azt a panasz is jelzi, a PVC-ágazat nagyon fontos szerepet tölt be a tágabb értelemben vett vegyiparban. Ha az uniós gazdasági ágazat csökkentené a termelését, csökkenne a kereslet az olyan kulcsfontosságú nyersanyagok iránt is, mint az etilén és a klór. A PVC előállítása az uniós klórhasználat mintegy 30 %-át teszi ki, így a PVC-gyártás csökkenése a klór-alkáli eljárást is érintené, ami hatással lehetne a klór, a marónátron és a hidrogén rendelkezésre állására is.

(229) A Bizottság elutasította a Westlake azon állítását, amely szerint a kárértékelés során figyelembe kell venni a marónátron értékesítéséből származó bevételeket és nyereséget is – mivel két különálló iparágról van szó –, ugyanakkor elismerte a PVC jelentőségét a tágabb értelemben vett vegyiparban és különösen a „klór-alkáli eljárásban”.

(230) A dömpingellenes vámok az Egyiptomból és az USA-ból érkező S-PVC behozatalára való kivetése biztonságot nyújtana az uniós gazdasági ágazat számára, ami stabil értékesítési volument eredményezne az Unióban. Ez a biztonság a fent említett okok miatt a tágabb értelemben vett vegyipar számára is előnyös lenne. Emellett kiküszöbölné az árleszorítás által gyakorolt hatást is, így az uniós gazdasági ágazat nemcsak a stabilabb volumenek jelentette előnyökből részesülne, hanem a költségei fedezésének esélyeit illetően is kisebb bizonytalansággal kellene számolnia.

(231) Az uniós PVC-ágazat jól megfizetett, szakképzettséget igénylő munkahelyeket biztosít az Unióban, a dömpingellenes vámok kivetése így mintegy 4 000 közvetlen munkahelyet és ennek a többszörösét kitevő számú közvetett munkahelyet védene a tágabb értelemben vett vegyiparban.

(232) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat érdeke a dömpingellenes vámok kivetése.

7.2. **Importőrök:**

(233) A Bizottsághoz nem érkezett a célzott kérdőívre adott válasz az uniós importőröktől. Számos importőr nyújtott az egyiptomi és egyesült államokbeli exportőröket támogató részleges információkat, ezek az információk azonban nem voltak elegendőek ezen importőrök érdekeinek megállapításához.

(234) A Bizottság mindazonáltal elismerte, hogy az Egyiptomból és az Egyesült Államokból származó S-PVC-re kivetett dömpingellenes vámok révén ezen anyag importőrei a kezdeti szakaszban az S-PVC értékesítésének csökkenését tapasztalhatják. Az importőrök azonban továbbra is kereskedhetnének más vegyipari termékekkel és a más országokban gyártott S-PVC-vel, amely az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal megszűnésével versenyképesebbé válhat.

(235) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Egyiptomból és az USA-ból származó S-PVC-re kivetett dömpingellenes vámok valószínűleg nem lesznek tartós hatással a kereskedők nyereségességére.

7.3. **Felhasználók:**

(236) Az S-PVC három uniós felhasználója – a Rehau Industries SE & Co (Rehau), a Foamalite és a Granzplast – felvette a kapcsolatot a Bizottsággal és benyújtotta a kért, kitöltött kérdőívet. A Rehau és a Foamalite azt állította, hogy az uniós felhasználóknak nem áll érdekükben a dömpingellenes vámok kivetése azok valószínűsíthető hatása – azaz a magasabb árak és az uniós gazdasági ágazat nagyobb befolyása – miatt.

(237) A Granzplast tájékoztatást nyújtott az S-PVC-vel kapcsolatos beszerzéseit illetően, ami lehetővé tette a Bizottság számára, hogy megbecsülje a vámoknak a teljes költségére gyakorolt esetleges hatását.

(238) A Rehau meghallgatást kért a Bizottságnál, amelyre 2024. április 24-én került sor. A tárgyalásra a vele kapcsolatban álló svájci kereskedővel, a Meraxis AG-vel közösen került sor.

(239) A felhasználók aggályait illetően a Bizottság megjegyezte, hogy az uniós PVC-ágazat tizenkét gyártót foglal magában, és a termék jellemzőinek köszönhetően a piacon rendkívül erős a verseny. Hasonlóan ahhoz, ahogy a felhasználók hasznot tudtak húzni az Egyiptomból és az Egyesült Államokból származó S-PVC dömpingáron elérhető kínálatából, a felhasználók – elsősorban az uniós gyártók nagy száma miatt – le tudnák cserélni az egyik uniós szállítót másokra a versenyképesebb árak elérése céljából.

(240) A Bizottság továbbá úgy becsülte, hogy a felhasználók költségeire gyakorolt általános hatás észszerű mértékben korlátozott lenne, mivel a S-PVC-nek az érintett országokból való beszerzése a teljes költségük mindössze 5–10 %-át teszi ki. A költségeikre gyakorolt korlátozott hatást a több beszállítóval rendelkező, egészséges uniós PVC-ágazat által nyújtott előnyökkel együtt kell figyelembe venni.

(241) Végezetül a Bizottság elismerte, hogy az érintett országokból származó S-PVC rendelkezésre állása a 2022-ben kezdődő piaci árlenyomó hatás révén a felhasználók javát szolgálta. Ez azonban olyan helyzetet eredményezett, amelyben az uniós gazdasági ágazat veszteségessé vált, ami pedig nem szolgálja a felhasználók hosszú távú érdekeit, mivel ez korlátozhatja a versenyt az uniós piacon azáltal, hogy csökkenti azon gyártók számát, amelyek ilyen körülmények között is képesek folytatni működésüket.

7.4. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(242) A fentiek alapján a Bizottság megállapította, hogy nem álltak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján az S-PVC Egyiptomból és az Egyesült Államokból származó behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése a vizsgálat e szakaszában nem szolgálja az Unió érdekét.

8. IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

(243) A Bizottságnak a dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések szintjével és az uniós érdekkel kapcsolatos következtetései alapján helyénvaló ideiglenes intézkedéseket bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(244) Az Egyiptomból és az Egyesült Államokból származó S-PVC behozatalára ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésében foglalt alacsonyabb vám szabályának megfelelően. A Bizottság összehasonlította a kárkülönbözeteket és a dömpingkülönbözeteket (a (225) preambulumbekezdés). A vám összegét a Bizottság a dömping- és a kárkülönbözet közül a kisebbik szintjén rögzítette.

(245) A fentiek alapján az ideiglenes dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Az ideiglenes dömpingellenes vám vámtétele (%)
Egyiptom	Egyptian Petrochemical Company	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2
	Minden más vállalat	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3
	Westlake Chemicals	58,0
	Egyéb együttműködő vállalatok	62,1
	Minden más vállalat	77,0

(246) Az e rendeletben egyes meghatározott vállalatok számára megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak, ezért a jelenlegi vizsgálat során e vállalatok tekintetében megállapított helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogalanyok által előállított érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem nevezett vállalatok – ideértve a kifejezetten megnevezett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat is – által előállított érintett termék behozatalára a „minden más vállalat” esetében alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni. E vállalatok esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.

(247) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazását. Az egyedi dömpingellenes vámok hatálya alá tartozó vállalatoknak érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk a tagállamok vámhatóságainak. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, a „minden más vállalat” esetében alkalmazandó dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(248) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai az egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassák a behozatalra, a vámhatóságoknak nem kizárólag a számlát kell figyelembe venniük. Ugyanis még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.

(249) Amennyiben a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételű vállalatoktól érkező export volumene jelentősen megnő, ez a volumennövekedés önmagában is tekinthető az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak. Ilyenkor – a feltételek teljesülése esetén – kijátszásellenes vizsgálat indítható. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

9. TÁJÉKOZTATÁS AZ ELJÁRÁS IDEIGLENES SZAKASZÁBAN

(250) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban tájékoztatta az érdekelt feleket az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. A Bizottság ezt a tájékoztatást a Kereskedelmi Főigazgatóság internetes honlapján keresztül a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé tette. Az érdekelt felek három munkanapot kaptak arra, hogy a kifejezetten nekik megküldött számítások helytállóságával kapcsolatban észrevételeket tegyenek.

(251) A TCI Sanmar egyiptomi exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottságnak a vonatkozó számításokban magasabb uniós határparitáson számított CIF-árat kellene használnia, ami alacsonyabb alulértékesítési különbözetet eredményezne. Ugyanebben az összefüggésben a TCI Sanmar szerint a kereskedői árrést hozzá kell adni a gyártelepi exportárhoz a helyes, uniós határparitáson számított CIF-ár megállapítása érdekében.

(252) A Bizottság megvizsgálta az állítást, de úgy ítélte meg, hogy az nem érinti a számítások pontosságát. Ezért a Bizottság az ideiglenes intézkedések közzétételét követően fogja azt mérlegelni az összes többi beadvánnyal együtt.

(253) A Formosa Plastics Corporation egyesült államokbeli exportáló gyártó észrevételeket nyújtott be az előzetes tájékoztatással kapcsolatban, és felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az SGA-költségek meghatározására szolgáló módszertant.

(254) A Bizottság részletesen megvizsgálta az észrevételeket. Az egyik észrevétel a számítás pontosságára vonatkozott, és ezért az SGA-költségek kiszámítását módosította, míg a többi észrevétel nem a számítás pontosságára vonatkozott. Ezért a többi észrevételt a Bizottság az ideiglenes intézkedések közzétételét követően fogja megvizsgálni az összes többi beadvánnyal együtt.

10. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

(255) A megfelelő ügyintézés érdekében a Bizottság fel fogja kérni az érdekelt feleket, hogy a megadott határidőn belül nyújtsák be írásbeli észrevételeiket, és/vagy kérjék a Bizottság előtti meghallgatásukat.

(256) Az ideiglenes vámok kivetésével kapcsolatos ténymegállapítások ideiglenesek, és a vizsgálat végleges szakaszában módosíthatók,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság ideiglenes dömpingellenes vámot vet ki az Egyiptomból és az Amerikai Egyesült Államokból származó, jelenleg az ex 3904 10 00 KN-kód (TARIC-kódok: 3904 10 00 15 és 3904 10 00 80) alá tartozó, más anyaggal nem kevert szuszpenziós poli(vinil)klorid (S-PVC) behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Származási ország	Vállalat	Az ideiglenes dömpingellenes vám vámtétele	TARIC-kiegészítő kód
Egyiptom	Egyptian Petrochemical Company	100,1 %	89BA
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2 %	89BB
	Az Egyiptomból származó minden más behozatal	100,1 %	8999
Amerikai Egyesült Államok	Formosa Plastics Corporation	70,3 %	89BC

	Westlake Chemicals	58,0 %	89BD
	Oxy Vinyls, LP	62,1 %	89BE
	Shintech Incorporated	62,1 %	89BF
	Az Amerikai Egyesült Államokból származó minden más behozatal	77,0 %	8999

(3) A (2) bekezdésben megnevezett vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: *„Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (az érintett terméket) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak."* Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalat esetében alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

(1) Az érdekelt felek az e rendeletre vonatkozó írásbeli észrevételeiket az e rendelet hatálybalépésétől számított 15 naptári napon belül nyújthatják be a Bizottságnak.

(2) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a Bizottság előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be.

(3) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be. A meghallgató tisztviselő megvizsgálhatja a határidőn túl benyújtott kérelmeket, és a kérelmek elfogadásáról az adott eset körülményeinek megfelelően határozhat.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. július 11-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN